

Европейската музикална екосистема

Концептуално рамково определение за европейската музикална екосистема, за да се разбере и стимулира нейното разнообразие, творчество и солидарност и да се направи конкурентоспособна, устойчива и привлекателна.

Водещо обобщение

Европейският музикален сектор през 21-ви век е на кръстопът. Търсенето на музика достигна нови нива, а икономическите резултати в основните бизнес области на сектора показват стабилно възстановяване след пандемията от коронавирус. Едновременно с това промяната на социалните, културните и техническите тенденции създава все по-голяма сложност, наред с промяната на динамиката и взаимозависимостите в сектора.

Мнението, че музикалният сектор се характеризира все повече със своята сложност и взаимозависимости води до разбиране за сектора не толкова от гледна точка на традиционните хоризонтални ценностни системи, колкото като музикална екосистема. Тенденцията за осмисляне на един сложен сектор като екосистема се наблюдава и в други сектори и представлява основната предпоставка на Индустиалната стратегия на ЕС.

В този текст описваме **европейската музикална екосистема като мрежа от участници в музикалния сектор, тяхната среда, взаимозависимости и взаимодействия чрез производството, разпространението и потреблението на музика, така че да се създава стойност за самата система и за системите, от които тя е част.**

В това определение участниците варират от музиканти до публика и създатели на политики, като те могат да бъдат и цифрови по природа, например алгоритми или изкуствен интелект. Тяхната среда се състои от материални активи като места за провеждане на събития или цифрова инфраструктура, наред с нематериални аспекти като правила и законодателство, социални конвенции или политически идеи. Участниците в една екосистема са не само взаимосвързани, но и взаимозависими и създават стойност, като въздействат на околните културно, икономически и социално.

Секторът може да се разбира като особено адаптивна и отзивчива екосистема, която е способна да се справи с основни кризисни състояния като изменение на климата, недостиг на работна ръка или променени предпочитания на потребителите, както и със специфични за сектора предизвикателства като консолидирането на пазара, „платформизирането“ и идентифицирането на политически императиви за устойчиво и гъвкаво бъдеще.

В резултат на предизвикателствата се наблюдава, особено в европейския музикален сектор, появата на нови, съвместно организирани екосистемни структури в целия музикален сектор, в които участват все повече малки и средни участници и които се основават на сътрудничество, иновации и разнообразие, като например повече отворени музикални мрежи, т.е. повече дейности на открито в музикалните градове и по-отворени музикални конференции и фестивали. Тези структури дават възможност за ориентация и сътрудничество отвъд досегашните граници на секторите и културите. Те концептуално създават отвореност към други съседни (немузикални) екосистеми, като например образователната система, системата на здравеопазване и благосъстояние, и дори към системите за градско планиране и развитие.

Европа предоставя уникална и плодородна почва за развитието на тези течения. В сравнение с музикалния пазар в САЩ, Европа изостава по отношение на пазарната мощ, управлявана от инвеститорите, но със съществуващите си съвместно организирани структури европейската музикална екосистема може да се разглежда като противовес на северноамериканския или бързо развиващия се азиатски музикален пазар. За да може европейската музикална екосистема да се подобри, да повиши своите икономически възможности и устойчивост и да даде възможност на музиката да оптимизира социалното си и културно въздействие, тези структури се нуждаят от подкрепа. Концепцията за музикалния сектор, разбран като екосистема, предоставя нови възможности за политически мерки и механизми за подкрепа, които да го укрепят и да му помогнат да запази конкурентното си предимство, включително насърчаване на образованието; инвестиране в дългосрочни схеми; оптимизиране на ефекта на преливане със съседните сектори; укрепване на социално-икономическото положение на отделните творци, подкрепа за местните творчески общности и възприемане на политика, основана на данни. Една далновидна европейска музикална политика, базирана на тези насоки на действие, би насърчила развитието на нови, по-отворени структури, би укрепила съществуващите и би отключила пълния потенциал на музикалната екосистема.

Evropský hudební ekosystém

Koncepční rámcová definice evropského hudebního ekosystému pro porozumění a podporu jeho rozmanitosti, kreativity a solidarity s cílem zajistit jeho konkurenceschopnost, odolnost a atraktivnost.

Stručné shrnutí

Evropský hudební sektor se v 21. století nachází na křižovatce. Poptávka po hudbě dosáhla nové úrovně, když hospodářské výsledky v hlavních oblastech podnikání tohoto odvětví naznačují solidní oživení po pandemii koronaviru. Současně posun společenských, kulturních a technických trendů vytváří stále větší komplexnost, spolu s měnící se dynamikou a vzájemnými závislostmi v rámci odvětví.

Vnímání toho, že hudební odvětví je stále více charakterizováno svou komplexností a vzájemnými závislostmi, vede k tomu, že je toto odvětví chápáno méně z hlediska tradičních lineárních hodnotových řetězců a více jako hudební ekosystém. Trend chápání komplexního odvětví jako ekosystému je patrný i v jiných odvětvích a tvoří základní premisu průmyslové strategie EU.

V tomto dokumentu popisujeme **evropský hudební ekosystém jako síť aktérů hudebního sektoru, jejich prostředí, vzájemné závislosti a interakce v rámci produkce, distribuce a konzumace hudby tak, aby byla vytvářena hodnota pro samotný systém a pro systémy, jichž je součástí.**

V této definici zahrnují aktéři hudebníky, publikum a tvůrce politik, mohou však být i digitální povahy, např. algoritmy nebo umělá inteligence. Jejich prostředí se skládá z hmotného vybavení, jako jsou místa konání nebo digitální infrastruktura, a dále z nehmotných aspektů, jako jsou pravidla a legislativa, společenské konvence nebo politické koncepce. Aktéři v rámci ekosystému jsou nejen vzájemně propojeni, ale jsou také *vzájemně závislí* a vytvářejí hodnotu tím, že na ostatní působí kulturním, ekonomickým a sociálním způsobem.

Odvětví lze vnímat jako obzvláště přizpůsobivý a citlivý ekosystém, který je schopen vyrovnat se s obecným krizovým vývojem, jako je změna klimatu, nedostatek pracovních sil nebo změna spotřebitelských preferencí, i s výzvami specifickými pro dané odvětví, jako je konsolidace trhu, „platformizace“ a stanovení politických imperativů pro jeho udržitelnou a odolnou budoucnost.

V důsledku těchto výzev je možné zejména v evropském hudebním sektoru sledovat, že napříč hudebním sektorem vznikají nové spoluorganizované ekosystémové struktury, na nichž se podílí stále větší počet malých a středních subjektů a které jsou založeny na spolupráci, inovacích a rozmanitosti, jako jsou otevřenější hudební sítě, tj. otevřenější hudební aktivity ve městech a otevřenější hudební konference a festivaly. Tyto struktury umožňují orientaci a spolupráci přesahující dřívější hranice odvětví a kultur. Koncepčně vytvářejí otevřenost vůči dalším sousedním (nehudebním) ekosystémům, jako je vzdělávací systém, systém péče o zdraví a blahobyt, a dokonce i vůči systémům městského plánování a rozvoje.

Evropa představuje jedinečnou a úrodnou půdu pro uskutečnění tohoto vývoje. Ve srovnání s americkým hudebním trhem Evropa zaostává, pokud jde o tržní sílu hnanou investory, ale díky existujícím spoluorganizovaným strukturám lze evropský hudební ekosystém vnímat jako protiváhu severoamerického nebo rychle rostoucího asijského hudebního sektoru. Aby se evropský hudební ekosystém mohl zlepšit, posílit své ekonomické schopnosti a odolnost a umožnil hudbě optimalizovat svůj sociální a kulturní dopad, potřebují tyto struktury podporu. Koncepce hudebního odvětví chápáného jako ekosystém poskytuje nové možnosti pro politická opatření a podpůrné mechanismy, které by jej posílily a pomohly mu udržet si konkurenční výhodu, včetně podpory vzdělávání, investic do dlouhodobých programů, optimalizace vedlejších vlivů se sousedními odvětvími, posílení socioekonomické situace jednotlivých tvůrců, podpory místních tvůrčích komunit a přijetí politiky založené na datech. Prozíravá evropská hudební politika založená na těchto směrech činnosti by povzbudila rozvoj nových, otevřenějších struktur, posílila ty stávající a uvolnila plný potenciál hudebního ekosystému.

Det europæiske musikøkosystem

En konceptuel rammedefinition af den europæiske musikscene, der sigter mod at forstå og fremme dens enhed, mangfoldighed og opfindsomhed for at gøre den tiltalende, modstandsdygtig og konkurrencedygtig

Resumé

Den europæiske musiksektor i det 21. århundrede er nået frem til en skillevej. Nye rekorder blev slået i musikmarkedets efterspørgsel, og sektorens primære erhvervssektorer oplevede et stærkt post-pandemisk opsving. Industrien bliver mere kompleks samtidig med, at sociale, kulturelle og teknologiske tendenser ændrer sig, sammen med den dynamik og indbyrdes afhængighed, der ændrer sig.

At forstå musikindustrien som et musikøkosystem frem for blot dens traditionelle lineære værdikæder er konsekvensen af opfattelsen af, at industrien bliver mere og mere kompleks og indbyrdes afhængig. Tendensen med at konceptualisere en kompleks sektor som et økosystem ses også i andre sektorer og udgør den grundlæggende præmis for EU's industristrategi.

I denne tekst beskriver vi **Det europæiske musikøkosystem som et netværk af deltagere i musikindustrien, deres miljø, deres relationer og deres indbyrdes afhængighed gennem skabelse, formidling og forbrug af musik for at tilføre værdi til både systemet som helhed og de systemer, det tilhører.**

Ifølge denne definition kan aktører være alt fra publikum og politiske beslutningstagere til musikere eller digitale enheder som algoritmer eller kunstig intelligens. Ud over immaterielle elementer som love og regler, sociale skikke og politiske overbevisninger, består deres miljø af materielle aktiver som spillesteder og digital infrastruktur. Ud over at være indbyrdes afhængige tilfører aktører i et økosystem værdi gennem deres effekter på andres sociale, kulturelle og økonomiske velbefindende.

Sektoren kan ses som et usædvanligt adaptivt og lydhørt økosystem, der kan håndtere både branchespecifikke spørgsmål som markedskonsolidering, "platformisering" og identifikation af politiske imperativer for dens modstandsdygtige og bæredygtige fremtid såvel som mere generel kriseudvikling som f.eks. mangel på arbejdskraft, klimaændringer og skiftende forbrugerpræferencer.

Et stigende antal små og mellemstore spillere deltager i nye samorganiserede økosystemstrukturer, der er baseret på samarbejde, innovation og mangfoldighed, såsom mere åbne musiknetværk eller åbne musikbyaktiviteter, konferencer og festivaler. Dette er et resultat af de udfordringer, som musikindustrien står over for, især i Europa. Disse strukturer muliggør orientering og samarbejde ud over tidligere grænser for sektorer og kulturer. Teoretisk fremmer de åbenhed over for tilstødende økosystemer (der ikke er relateret til musik), som dem, der beskæftiger sig med uddannelse, sundhed og velvære samt endog byplanlægning og udvikling.

Europa udgør en enestående og frugtbar jord til at være vært for denne udvikling. Europas musikøkosystem kan ses som en modvægt til den hastigt voksende asiatiske musiksektor eller Nordamerika på grund af dets samorganiserede strukturer, selvom det halter bagefter det amerikanske musikmarked med hensyn til investordrevet markedsstyrke. Disse strukturer skal understøttes, hvis det europæiske musikøkosystem skal vokse, styrke dets modstandskraft og økonomiske potentiale og give musikken mulighed for at maksimere sin sociale og kulturelle virkning. Ideen om, at musikindustrien er et økosystem, åbner op for nye muligheder for politiske interventioner og støttesystemer for at hjælpe den med at vokse og bevare sin konkurrencefordel. Disse omfatter uddannelsesfremme, langsigtede ordningsinvesteringer, maksimering af virkningerne af afsmitninger med tilstødende industrier, styrkelse af individuelle kunstners socioøkonomiske status, bistand til lokale kreative fællesskaber og implementering af datadrevet politik. Baseret på disse handlingslinjer vil en fremsynet europæisk musikpolitik understøtte væksten af nye, mere gennemsigtige strukturer, styrke de nuværende og frigøre det fulde potentiale i musikøkosystemet.

Das europäische Musik-Ökosystem

Eine konzeptionelle Rahmendefinition des europäischen Musik-Ökosystems, die darauf abzielt, dessen Vielfalt, Kreativität und Solidarität zu verstehen und zu fördern, um es wettbewerbsfähiger, widerstandsfähiger und attraktiver zu gestalten

Kurzfassung

Der europäische Musiksektor steht im 21. Jahrhundert an einem entscheidenden Wendepunkt. Die Nachfrage nach Musik hat ein neues Höchstniveau erreicht, und die wirtschaftlichen Ergebnisse in den zentralen Geschäftsbereichen des Sektors zeigen einen deutlichen Aufschwung nach der Corona-Pandemie. Gleichzeitig führen veränderte soziale, kulturelle und technologische Trends zu einer zunehmenden Komplexität sowie zu einer veränderten Dynamik und Interdependenz innerhalb des Sektors.

Die Einsicht, dass der Musiksektor zunehmend durch Komplexität und Interdependenzen geprägt ist, führt zu einem Verständnis des Sektors weniger als traditionelle lineare Wertschöpfungskette, sondern vielmehr als Musik-Ökosystem. Dieser Trend, komplexe Sektoren als Ökosysteme zu begreifen, zeigt sich auch in anderen Branchen und bildet eine zentrale Grundlage der EU-Industriestrategie.

In diesem Text beschreiben wir das europäische **Musik-Ökosystem als ein Netzwerk von Akteuren des Musiksektors, eingebettet in ihr Umfeld, mit ihren gegenseitigen Abhängigkeiten und Interaktionen entlang der gesamten Wertschöpfungskette von Produktion, Vertrieb und Konsum von Musik. Dabei entsteht ein Mehrwert sowohl für das Musik-Ökosystem selbst als auch für die angrenzenden Systeme, zu denen es gehört.**

Nach dieser Definition umfassen die Akteure des Musik-Ökosystems ein breites Spektrum, das von Musikern und Publikum bis hin zu politischen Entscheidungsträgern reicht und auch digitale Entitäten wie Algorithmen oder Künstliche Intelligenz einschließt. Ihr Umfeld besteht sowohl aus materiellen Ressourcen wie Veranstaltungsorten und digitaler Infrastruktur als auch aus immateriellen Elementen wie Gesetzen, sozialen Konventionen und politischen Ideen. Die Akteure innerhalb dieses Ökosystems sind nicht nur miteinander vernetzt, sondern auch voneinander abhängig und schaffen Wert, indem sie auf kulturelle, wirtschaftliche und soziale Weise Einfluss auf andere ausüben.

Der Sektor kann als ein besonders anpassungsfähiges und reaktionsschnelles Ökosystem verstanden werden, das in der Lage ist, sowohl auf globale Herausforderungen wie den Klimawandel, Arbeitskräftemangel oder veränderte Verbraucherpräferenzen zu reagieren als auch sektorspezifische Herausforderungen wie Marktkonsolidierung, Digitalisierung und die Identifizierung politischer Erfordernisse für eine nachhaltige und widerstandsfähige Zukunft zu bewältigen.

Als Reaktion auf die Herausforderungen lassen sich insbesondere im europäischen Musiksektor neue ko-organisierte Ökosystemstrukturen beobachten, die von einer wachsenden Zahl kleiner und mittlerer Akteure getragen werden und auf Kooperation, Innovation und Vielfalt basieren. Beispiele hierfür sind offenere Musiknetzwerke, offenere städtische Musikaktivitäten sowie offenere Musikkonferenzen und -festivals. Diese Strukturen ermöglichen eine Orientierung und Zusammenarbeit, die über die bisherigen Grenzen von Sparten und Kulturen hinausgeht. Sie fördern konzeptionell eine Offenheit gegenüber benachbarten (nicht-musikalischen) Ökosystemen, wie dem Bildungswesen, dem Gesundheits- und Sozialsystem, bis hin zu Stadtplanungs- und Stadtentwicklungssystemen.

Europa bietet einen einzigartigen und fruchtbaren Boden für diese Entwicklungen. Zwar hinkt der europäische Musikmarkt im Vergleich zu den USA in Bezug auf investorengetriebene Marktmacht hinterher, doch durch seine bestehenden ko-organisierten Strukturen kann das europäische Musik-Ökosystem als wirksames Gegengewicht zum nordamerikanischen und dem schnell wachsenden asiatischen Musiksektor betrachtet werden. Um das europäische Musik-Ökosystem weiter zu stärken, seine wirtschaftliche Leistungsfähigkeit und Widerstandsfähigkeit zu erhöhen und die sozialen und kulturellen Auswirkungen der Musik zu maximieren, ist eine gezielte Unterstützung dieser Strukturen unerlässlich. Das Konzept des Musiksektors als Ökosystem eröffnet neue Möglichkeiten für politische Maßnahmen und Unterstützungsmechanismen, um den Wettbewerbsvorteil zu sichern. Dazu gehören die Förderung von Bildung, Investitionen in langfristige Programme, die Optimierung von Spillover-Effekten mit benachbarten Sektoren, die Verbesserung der sozioökonomischen Situation einzelner Künstler, die Unterstützung lokaler kreativer Gemeinschaften und die Einführung einer datengestützten Politik. Eine weitsichtige europäische Musikpolitik, die auf diesen Handlungsfeldern aufbaut, würde die Entwicklung neuer, offenerer Strukturen vorantreiben, bestehende Strukturen stärken und das volle Potenzial des Musik-Ökosystems freisetzen.

El ecosistema musical europeo

Una definición del marco conceptual del ecosistema musical europeo para comprender e impulsar su diversidad, creatividad y solidaridad volviéndolo competitivo, resistente y atractivo

Resumen ejecutivo

El sector musical europeo del siglo XXI se encuentra en una encrucijada. La demanda de música ha alcanzado nuevos niveles y los resultados económicos de las principales áreas de negocio del sector mostraron una gran recuperación tras la pandemia provocada por el coronavirus. De forma simultánea, un cambio de tendencias sociales, culturales y técnicas aumenta la complejidad y, además, modifica la dinámica y las interdependencias dentro del sector.

La percepción de que el sector musical destaca cada vez más por su complejidad y sus interdependencias provoca que se entienda menos en términos de sus tradicionales cadenas de valor lineales y más como un ecosistema musical. La tendencia a conceptualizar un sector complejo como un ecosistema también se observa en otras industrias y constituye la premisa básica de la estrategia industrial de la UE.

En este texto, describimos el **ecosistema musical europeo como la red de agentes del sector musical, su entorno, sus interdependencias e interacciones a través de la producción, distribución y consumo de música, de modo que se genere valor para el propio sistema y para los sistemas de los que forma parte.**

En esta definición, los agentes incluyen desde los músicos hasta el público y los responsables políticos, aunque también pueden ser de naturaleza digital, como los algoritmos o la inteligencia artificial. Su entorno se compone de activos tangibles, como locales o infraestructura digital, y aspectos intangibles, como normas y legislación, convenciones sociales o ideas políticas. Los agentes de un ecosistema no solo están interconectados, sino que también son interdependientes y generan valor al influir en los demás de forma cultural, económica y social.

El sector puede entenderse como un ecosistema especialmente adaptable y receptivo, capaz de hacer frente a crisis generales como el cambio climático, la escasez de mano de obra o el cambio en las preferencias de los consumidores, así como a retos específicos del sector como la consolidación del mercado, la «plataformización» y la identificación de imperativos políticos para garantizar un futuro sostenible y adaptable.

Como consecuencia de dichos retos, se observa, sobre todo en el sector musical europeo, la aparición de nuevas estructuras de ecosistemas coorganizados en el sector musical, donde participan un número creciente de agentes de tamaño pequeño y mediano y que se basan en la cooperación, la innovación y la diversidad, como redes musicales más abiertas, es decir, actividades más abiertas en las ciudades o conferencias y festivales musicales más abiertos. Estas estructuras permiten orientarse y colaborar más allá de los anteriores límites entre sectores y culturas. Conceptualmente, provocan una apertura a otros ecosistemas colindantes (no musicales), como el sistema educativo, los sistemas de salud y bienestar, e incluso los sistemas de planificación y desarrollo urbanos.

Europa ofrece un espacio único y fértil para acoger estos avances. En comparación con el mercado musical estadounidense, Europa va a la zaga en términos de poder de mercado impulsado por los inversores, pero, con sus estructuras coorganizadas existentes, el ecosistema musical europeo puede considerarse un contrapeso al sector musical norteamericano o al creciente sector asiático. Sin embargo, dichas estructuras necesitan apoyo para que el ecosistema musical europeo mejore, aumente su capacidad económica y su adaptabilidad, y permita a la música optimizar su impacto social y cultural. El concepto de un sector musical entendido como ecosistema brinda nuevas oportunidades de crear medidas políticas y mecanismos de apoyo para reforzarlo y ayudarlo a mantener su ventaja competitiva, como el fomento de la educación, la inversión en planes a largo plazo, la optimización de los efectos secundarios con los sectores colindantes, la mejora de la situación socioeconómica de los creadores individuales, el apoyo a las comunidades creativas locales y la adopción de una política basada en datos. Adoptar una política musical europea con visión de futuro y basada en estas líneas de actuación fomentaría el desarrollo de nuevas estructuras más abiertas, reforzaría las existentes y liberaría todo el potencial del ecosistema musical.

Euroopa muusika ökosüsteem

Euroopa muusika ökosüsteemi kontseptuaalne raamistik, et mõista ja edendada selle mitmekesisust, loovust ja solidaarsust, mis muudab selle konkurentsivõimeliseks, paindlikuks ja atraktiivseks.

Kokkuvõte

Euroopa muusikasektor on 21. sajandil jõudnud ristteele. Nõudlus muusika järele on jõudnud uuele tasemele, kusjuures majandustulemused sektori peamistes ärivaldkondades näitavad pärast koroonapandeemiat tugevat taastumist. Samal ajal on sotsiaalsete, kultuuriliste ja tehniliste suundumuste muutumine muutumas üha keerulisemaks ning sektori dünaamika ja vastastikused sõltuvused muutuvad.

Tajumine, et muusikasektorit iseloomustab üha enam selle keerukus ja vastastikused sõltuvused, toob kaasa selle, et sektorit mõistetakse vähem traditsiooniliste lineaarsete väärtusahelate ja rohkem muusika ökosüsteemina. Tendents, mille kohaselt mõistetakse keerukat sektorit ökosüsteemina, on täheldatav ka teistes sektorites ning see on ELi tööstusstrateegia põhiprintsiip.

Käesolevas tekstis kirjeldame Euroopa muusika ökosüsteemi kui muusikasektori osalejate võrgustikku, nende keskkonda, vastastikuseid sõltuvusi ja koostoimet muusika tootmise, levitamise ja tarbimise kaudu, nii et luuakse väärtust nii süsteemile endale kui ka süsteemidele, mille osa see on.

Selle määratluse kohaselt ulatuvad osalejad muusikutest kuulajateni ja poliitikakujundajateni, nad võivad olla ka digitaalsed, nt algoritmid või tehisintellekt. Nende keskkond koosneb materiaalistest varadest, nagu mängupaigad või digitaalne infrastruktuur, ning mittemateriaalistest aspektidest, nagu eeskirjad ja õigusaktid, sotsiaalsed konventsioonid või poliitilised ideed. Ökosüsteemi osalejad ei ole mitte ainult omavahel seotud, vaid ka üksteisest sõltuvad ning loovad väärtust, mõjutades teisi kultuuriliselt, majanduslikult ja sotsiaalselt.

Sektorit võib mõista kui eriti kohanemisevõimelist ja reageerimisevõimelist ökosüsteemi, mis on võimeline toime tulema nii üldiste kriisiolukordadega, nagu kliimamuutus, töajapuudus või muutunud tarbijate eelistused, kui ka sektorispetsiifiliste väljakutsetega, nagu turu konsolideerimine, „platvormide loomine“ ja poliitiliste vajaduste kindlaksmääramine selle jätkusuutliku ja vastupidava tuleviku jaoks.

Väljakutsete tulemusel võib eelkõige Euroopa muusikasektoris näha, et kogu muusikasektoris on tekkimas uued ühiselt korraldatud ökosüsteemi struktuurid, milles osaleb üha rohkem väikeseid ja keskmise suurusega osalejaid ja mis põhinevad koostööl, innovatsioonil ja mitmekesisusel, nagu näiteks avatumad muusikavõrgustikud, st rohkem avatud muusikalinnade tegevust ning rohkem avatud muusikakonverentse ja -festivale. Need struktuurid võimaldavad orienteeruda ja teha koostööd üle seniste sektorite ja kultuuride piiride. Need loovad kontseptuaalselt avatust teiste naabruses asuvate (muusikaväliste) ökosüsteemide, näiteks haridussüsteemi, tervishoiu- ja heaolusüsteemide ning isegi linnaplaneerimise ja -arenduse süsteemide suhtes.

Euroopa pakub ainulaadset ja viljakat pinnast selliste arengute vastuvõtmiseks. Võrreldes USA muusikaturuga on Euroopa investorite poolt juhitud turujõudude poolest maha jäänud, kuid oma olemasolevate koos organiseeritud struktuuridega võib Euroopa muusika ökosüsteemi vaadelda kui vastukaalu Põhja-Ameerika või kiiresti kasvavale Aasia muusikasektorile. Selleks, et Euroopa muusika ökosüsteem paraneks, suurendaks oma majanduslikku võimekust ja vastupidavust ning võimaldaks muusikal optimeerida oma sotsiaalset ja kultuurilist mõju, vajavad need struktuurid toetust. Ökosüsteemina käsitletava muusikasektori kontseptsioon pakub uusi võimalusi poliitiliste meetmete ja toetusmehhanismide jaoks, et seda tugevdada ja aidata sel säilitada oma konkurentsieelist, sealhulgas hariduse edendamine, investeerimine pikaajalistesse kavadesse; kõrvalmõjude optimeerimine naabersektoritega, üksikute loojate sotsiaalmajandusliku olukorra tugevdamine, kohalike loomingu kogukondade toetamine ja andmepõhise poliitika vastuvõtmine. Nendel tegevussuundadel põhinev kaugeleulatuv Euroopa muusikapoliitika soodustaks uute, avatumate struktuuride arengut, tugevdaks olemasolevaid struktuure ja vabastaks muusika ökosüsteemi kogu potentsiaali.

Eurooppalainen musiikkiekosysteemi

Käsitteellinen kehysmääritelmä eurooppalaisesta musiikin ekosysteemistä sen monimuotoisuuden, luovuuden ja solidaarisuuden ymmärtämiseksi ja edistämiseksi, mikä tekee siitä kilpailukykyisen, kestävä ja houkuttelevan

Yhteenveto

Euroopan musiikkiala 21. vuosisadalla on saapunut risteyskohtaan. Musiikin kysyntä nousi uudelle tasolle, ja sektorin päätoimialojen taloudelliset tulokset kertoivat vahvasta elpymisestä koronapandemian jälkeen. Samanaikaisesti sosiaalisten, kulttuuristen ja teknisten trendien muutos luo lisää monimutkaisuutta samalla kun dynamiikka ja keskinäiset riippuvuudet alan sisällä muuttuvat.

Käsitys siitä, että musiikkialalle on yhä enemmän ominaista sen monimutkaisuus ja keskinäiset riippuvuudet, johtaa siihen, että alaa ymmärretään vähemmän sen perinteisinä lineaarisina arvoketjuina ja enemmän musiikin ekosysteeminä. Suuntaus monimutkaisen alan konseptisointiin ekosysteeminä näkyy myös muilla sektoreilla, ja se on EU:n teollisuusstrategian peruslähtökohta.

Tässä tekstissä kuvailemme **eurooppalaisen musiikin ekosysteemiä musiikkialan toimijoiden verkostona, heidän ympäristössään, heidän keskinäisinä riippuvuuksinaan ja vuorovaikutuksinaan musiikin tuotannon, jakelun ja kulutuksen kautta siten, että arvoa luodaan itse järjestelmälle ja järjestelmille, joiden osa se on.**

Tässä määritelmässä toimijat vaihtelevat muusikoista yleisöihin ja poliittisiin päättäjiin, ja voivat olla luonteeltaan myös digitaalisia, mm. algoritmeja tai tekoälyä. Näiden ympäristö koostuu aineellisista hyödykkeistä, kuten tapahtumapaikoista tai digitaalisesta infrastruktuurista, aineettomista näkökohdista, kuten säännöistä ja lainsäädännöstä, sosiaalisista sopimuksista tai poliittisista ideoista. Ekosysteemin toimijat eivät ole vain yhteydessä toisiinsa, vaan he ovat myös *toisistaan riippuvaisia* ja luovat arvoa vaikuttamalla muihin kulttuurisella, taloudellisella ja sosiaalisella tavalla.

Ala voidaan ymmärtää erityisen mukautuvana ja herkkänä ekosysteeminä, joka pystyy selviytymään yleisistä kriisikehityksistä, kuten ilmastonmuutoksesta, työvoimapulasta tai muuttuneista kuluttajien mieltymyksistä, sekä toimialakohtaisista haasteista, kuten markkinoiden konsolidoitumisesta sekä ”platformoitumisesta”, ja sen kestävä ja resilientin tulevaisuuden käytäntöjen vaatimuksista.

Haasteiden seurauksena on erityisesti Euroopan musiikkialalla havaittavissa, että koko musiikkialalle on syntymässä uusia, yhteisorganisoituneita ekosysteemirakenteita, joihin osallistuu kasvava määrä pieniä ja keskisuuria toimijoita, ja jotka perustuvat yhteistyöhön. Innovaatiot ja monimuotoisuus, kuten avoimemmat musiikkiverkostot, ts. avoimempi musiikkikaupunkitoiminta ja avoimemmat musiikkikonferenssit ja festivaalit. Nämä rakenteet mahdollistavat suuntautumisen ja yhteistyön entisten toimialojen ja kulttuuristen rajojen ulkopuolella. Ne luovat käsitteellisesti avoimuutta muille viereisille (ei musiikkiin liittyville) ekosysteemeille, kuten koulutusjärjestelmille, terveys- ja hyvinvointijärjestelmille ja jopa kaupunkisuunnittelu- ja kehitysjärjestelmille.

Eurooppa tarjoaa ainutlaatuisen ja hedelmällisen maaperän näiden kehityskulkujen taustaksi. Yhdysvaltain musiikki-markkinoihin verrattuna Eurooppa on jäljessä sijoittajavetoisessa markkinavoimassa, mutta olemassa olevilla, yhteisorganisoituneilla rakenteillaan Euroopan musiikkiekosysteemi voidaan nähdä vastapainona Pohjois-Amerikan tai nopeasti kasvavalle Aasian musiikkisektorille. Nämä rakenteet tarvitsevat tukea, jotta Euroopan musiikin ekosysteemi parantuisi, keittämään sen taloudellisia valmiuksia ja kestävyttä, ja jotta musiikki voisi optimoida sosiaalisen ja kulttuurisen vaikutuksensa. Ekosysteeminä ymmärretyn musiikkialan käsite tarjoaa uusia mahdollisuuksia poliittisille toimenpiteille ja tukimekanismeille sen vahvistamiseksi ja kilpailuedun säilyttämiseksi, mukaan lukien koulutuksen edistäminen; pitkän aikavälin järjestelmiin sijoittaminen, heijastusvaikutusten optimointi naapurialoilla; yksittäisten luovien toimijoiden sosio-ekonomisen tilanteen vahvistaminen, paikallisten luovien yhteisöjen tukeminen ja datalähtöisten käytäntöjen omaksuminen. Näihin toimintalinjoihin perustuva kaukonäköinen eurooppalainen musiikkipolitiikka rohkaisisi uusien, avoimempien rakenteiden kehittämistä, vahvistaisi jo olemassa olevia ja vapauttaisi musiikin ekosysteemin täyden potentiaalin.

L'écosystème musical européen

Un cadre conceptuel de définition de l'écosystème musical européen pour comprendre et stimuler sa diversité, sa créativité et sa solidarité, le rendant compétitif, résilient et attractif

Résumé analytique

Le secteur musical européen du XXIe siècle est arrivé à un carrefour. La demande de musique a atteint de nouveaux sommets, avec des résultats économiques dans les principaux domaines d'activité du secteur indiquant une reprise solide après la pandémie de coronavirus. Simultanément, l'évolution des tendances sociales, culturelles et techniques crée une complexité croissante, parallèlement à des dynamiques et des interdépendances changeantes au sein du secteur.

La perception selon laquelle le secteur musical est de plus en plus caractérisé par sa complexité et ses interdépendances conduit à une compréhension du secteur moins en termes de chaînes de valeur linéaires traditionnelles et davantage comme un écosystème musical. La tendance à conceptualiser un secteur complexe comme un écosystème se retrouve également dans d'autres secteurs et forme la prémisse de base de la stratégie industrielle de l'UE.

Dans ce texte, nous décrivons **l'écosystème musical européen comme étant le réseau des acteurs du secteur musical, leur environnement, leurs interdépendances et leurs interactions à travers la production, la distribution et la consommation de musique, de sorte que de la valeur soit créée pour le système lui-même et pour les systèmes dont il fait partie.**

Dans cette définition, les acteurs vont des musiciens aux publics et aux décideurs politiques, ils peuvent également être de nature numérique, par exemple des algorithmes ou de l'intelligence artificielle. Leur environnement est composé d'actifs tangibles tels que des lieux ou des infrastructures numériques, ainsi que d'aspects intangibles tels que des règles et des législations, des conventions sociales ou des idées politiques. Les acteurs d'un écosystème ne sont pas seulement interconnectés, ils sont aussi interdépendants et créent de la valeur en impactant les autres d'une manière culturelle, économique et sociale.

Le secteur peut être compris comme un écosystème particulièrement adaptatif et réactif, capable de faire face aux développements de crises générales tels que le changement climatique, la pénurie de main-d'œuvre ou le changement des préférences des consommateurs, ainsi qu'aux défis spécifiques au secteur, tels que la consolidation du marché, la « plateformisation » et l'identification des impératifs politiques pour un avenir durable et résilient.

En raison des défis, on peut voir, en particulier dans le secteur musical européen, l'émergence de nouvelles structures écosystémiques co-organisées à travers le secteur de la musique dans lesquelles un nombre croissant de petits et moyens acteurs participent, basées sur la coopération, l'innovation et la diversité, telles que des réseaux musicaux plus ouverts, c'est-à-dire des activités musicales urbaines plus ouvertes, ainsi que des conférences et des festivals musicaux plus ouverts. Ces structures permettent l'orientation et la collaboration au-delà des anciennes frontières des secteurs et des cultures. Elles créent conceptuellement une ouverture vers d'autres écosystèmes voisins (non-musicaux) tels que le système éducatif, les systèmes de santé et de bien-être, et même jusqu'aux systèmes de planification et de développement urbains.

L'Europe offre un terrain unique et fertile pour accueillir ces développements. Comparée au marché musical américain, l'Europe accuse un retard en termes de pouvoir de marché dirigé par les investisseurs, mais avec ses structures co-organisées existantes, l'écosystème musical européen peut être vu comme un contrepoids au secteur musical nord-américain ou au secteur musical asiatique en pleine expansion. Pour que l'écosystème musical européen s'améliore, renforce ses capacités économiques et sa résilience, et permette à la musique d'optimiser son impact social et culturel, ces structures ont besoin de soutien. Le concept de secteur musical compris comme un écosystème offre de nouvelles opportunités pour des mesures politiques et des mécanismes de soutien afin de le renforcer et de l'aider à maintenir son avantage concurrentiel, notamment en favorisant l'éducation ; en investissant dans des programmes à long terme ; en optimisant les effets d'entraînement avec des secteurs voisins ; en renforçant la situation socio-économique des créateurs individuels ; en soutenant les communautés créatives locales ; et en adoptant une politique axée sur les données. Une politique musicale européenne visionnaire basée sur ces lignes d'action encouragerait le développement de nouvelles structures plus ouvertes, renforcerait celles existantes et libérerait tout le potentiel de l'écosystème musical.

Το ευρωπαϊκό μουσικό οικοσύστημα

Ένας ορισμός του εννοιολογικού πλαισίου του ευρωπαϊκού μουσικού οικοσυστήματος για την κατανόηση και την προώθηση της ποικιλομορφίας, της δημιουργικότητας και της αλληλεγγύης του, που το καθιστά ανταγωνιστικό, ανθεκτικό και ελκυστικό

Συνοπτική παρουσίαση

Ο τομέας της ευρωπαϊκής μουσικής βρίσκεται στον 21ο αιώνα μπροστά σε ένα σταυροδρόμι. Η ζήτηση για μουσική έφτασε σε νέα επίπεδα, με τα οικονομικά αποτελέσματα στους κύριους επιχειρηματικούς τομείς του τομέα να δείχνουν μια σταθερή ανάκαμψη μετά την πανδημία του κορονοϊού. Ταυτόχρονα, η μετατόπιση των κοινωνικών, πολιτιστικών και τεχνολογικών τάσεων δημιουργεί μια αυξανόμενη πολυπλοκότητα, παράλληλα με τη μετατόπιση της δυναμικής και των αλληλεξαρτήσεων εντός του τομέα.

Η αντίληψη ότι ο τομέας της μουσικής χαρακτηρίζεται όλο και περισσότερο από την πολυπλοκότητα και τις αλληλεξαρτήσεις του έχει ως αποτέλεσμα την κατανόηση του τομέα λιγότερο όσον αφορά τις παραδοσιακές γραμμικές αλυσίδες αξίας του και περισσότερο ως μουσικό οικοσύστημα. Η τάση εννοιολόγησης ενός σύνθετου τομέα ως οικοσυστήματος παρατηρείται επίσης και σε άλλους τομείς και αποτελεί τη βασική προϋπόθεση της βιομηχανικής στρατηγικής της ΕΕ.

Σε αυτό το κείμενο, περιγράφουμε το **ευρωπαϊκό μουσικό οικοσύστημα ως το δίκτυο των φορέων του μουσικού τομέα, το περιβάλλον τους, τις αλληλεξαρτήσεις και τις αλληλεπιδράσεις τους μέσω της παραγωγής, της διανομής και της κατανάλωσης της μουσικής, έτσι ώστε να δημιουργείται αξία για το ίδιο το σύστημα και για τα συστήματα στα οποία ανήκει.**

Σε αυτόν τον ορισμό οι φορείς κυμαίνονται από μουσικούς έως ακροατήρια και υπεύθυνους χάραξης πολιτικής, μπορούν επίσης να είναι ψηφιακού χαρακτήρα, π.χ. αλγόριθμοι ή τεχνητή νοημοσύνη. Το περιβάλλον τους αποτελείται από υλικά περιουσιακά στοιχεία όπως χώρους ή ψηφιακές υποδομές, αλλά και άυλα χαρακτηριστικά όπως κανόνες και νομοθεσίες, κοινωνικές συμβάσεις ή πολιτικές ιδέες. Οι φορείς εντός ενός οικοσυστήματος δεν είναι μόνο αλληλένδετοι, αλλά και αλληλεξαρτώμενοι και δημιουργούν αξία επηρεάζοντας τους άλλους με πολιτιστικό, οικονομικό και κοινωνικό τρόπο.

Ο τομέας μπορεί να γίνει κατανοητός ως ένα ιδιαίτερα προσαρμοστικό και ανταποκρινόμενο οικοσύστημα που είναι σε θέση να αντιμετωπίζει τις γενικές εξελίξεις μιας κρίσης, όπως η κλιματική αλλαγή, η έλλειψη εργατικού δυναμικού ή οι μεταβαλλόμενες προτιμήσεις των καταναλωτών, καθώς και τις τομεακές προκλήσεις, όπως η ενοποίηση της αγοράς, η «πλατφορμοποίηση» και ο προσδιορισμός των πολιτικών επιταγών για το βιώσιμο και ανθεκτικό μέλλον του.

Ως αποτέλεσμα των προκλήσεων, μπορεί κανείς να δει, ιδιαίτερα στον τομέα της ευρωπαϊκής μουσικής, νέες συν-οργανωμένες δομές οικοσυστήματος που αναδύονται σε ολόκληρο τον τομέα της μουσικής, στις οποίες συμμετέχει ένας αυξανόμενος αριθμός μικρών και μεσαίων παραγόντων και οι οποίες βασίζονται στη συνεργασία, την καινοτομία και την ποικιλομορφία, όπως τα πιο ανοιχτά μουσικά δίκτυα, δηλαδή οι πιο ανοιχτές μουσικές δραστηριότητες στην πόλη και τα πιο ανοιχτά μουσικά συνέδρια και φεστιβάλ. Αυτές οι δομές επιτρέπουν τον προσανατολισμό και τη συνεργασία πέρα από τα προηγούμενα όρια των τομέων και των πολιτισμών. Δημιουργούν εννοιολογικά το άνοιγμα σε άλλα γειτονικά (μη μουσικά) οικοσυστήματα όπως το εκπαιδευτικό σύστημα, τα συστήματα υγείας και ευημερίας, έως και σε συστήματα πολεοδομικού σχεδιασμού και ανάπτυξης.

Η Ευρώπη παρέχει ένα μοναδικό και γόνιμο έδαφος για τη φιλοξενία αυτών των εξελίξεων. Σε σύγκριση με την μουσική αγορά των ΗΠΑ, η Ευρώπη υστερεί όσον αφορά την ισχύ της στην αγορά με γνώμονα τους επενδυτές, αλλά με τις υπάρχουσες συν-οργανωμένες δομές της, το ευρωπαϊκό μουσικό οικοσύστημα μπορεί να θεωρηθεί ως αντίβαρο στον βορειοαμερικανικό ή τον ταχέως αναπτυσσόμενο ασιατικό μουσικό τομέα. Για να βελτιωθεί το ευρωπαϊκό μουσικό οικοσύστημα, να ενισχυθούν οι οικονομικές δυνατότητες και η ανθεκτικότητά του και για να μπορέσει η μουσική να βελτιστοποιήσει τον κοινωνικό και πολιτιστικό της αντίκτυπο, αυτές οι δομές χρειάζονται υποστήριξη. Η έννοια ενός μουσικού τομέα που νοείται ως οικοσύστημα παρέχει νέες ευκαιρίες για μέτρα πολιτικής και μηχανισμούς υποστήριξης για την ενίσχυσή του και τη διατήρηση του ανταγωνιστικού του πλεονεκτήματος, συμπεριλαμβανομένης της προώθησης της εκπαίδευσης, της επένδυσης σε μακροπρόθεσμα προγράμματα, της βελτιστοποίησης των δευτερογενών επιπτώσεων με τους γειτονικούς τομείς, της ενίσχυσης της κοινωνικοοικονομικής κατάστασης των μεμονωμένων δημιουργών, της υποστήριξης των τοπικών δημιουργικών κοινοτήτων και της υιοθέτησης μιας πολιτικής που βασίζεται στα δεδομένα. Μια διορατική ευρωπαϊκή μουσική πολιτική βασισμένη σε αυτές τις γραμμές δράσης θα ενθάρρυνε την ανάπτυξη νέων, πιο ανοικτών δομών, θα ενίσχυε τις υφιστάμενες δομές και θα απελευθέρωνε το πλήρες δυναμικό του μουσικού οικοσυστήματος.

Az európai zenei ökoszisztéma

Fogalmi keretrendszer meghatározása az európai zenei ökoszisztéma megismerése, sokszínűségének, kreativitásának és szolidaritásának elősegítése, valamint versenyképesebbé, ellenállóbbá és vonzóbbá tétele érdekében

Összefoglaló

Az európai zenei ágazat a 21. században válaszúthoz érkezett. A zene iránti kereslet új szintet ért el, a gazdasági eredmények az ágazat fő üzleti területein a koronavírus-járványt követően erős fellendülésre utaltak. Ezzel párhuzamosan a társadalmi, kulturális és technikai trendek átalakulása, valamint a változó dinamika és kölcsönhatások is egyre összetettebbé teszik az ágazatot.

Az a szemlélet, hogy a zenei ágazatot egyre inkább a komplexitás és a kölcsönhatások jellemzik, azt eredményezi, hogy az ágazatot kevésbé a hagyományos lineáris értékláncok mentén, hanem inkább zenei ökoszisztémaként kell értelmezni. Összetett ágazatok ökoszisztémaként való értelmezésének tendenciája más ágazatokban is megfigyelhető, és az EU ipari stratégiájának alapfeltételét képezi.

Ebben a szövegben **úgy jellemezzük az európai zenei ökoszisztémát, mint a zenei ágazat szereplőinek hálózatát, a környezetüket, egymásra utaltságukat és kölcsönhatásaikat a zene előállítására, terjesztésére és fogyasztására révén, melynek célja, hogy értéket teremtsen mind maga a rendszer, mind az azt felölelő más rendszerek számára.**

Ebben a meghatározásban a szereplők a zenészekről a közönségen át a politikai döntéshozókig terjednek, és lehetnek digitális jellegűek is, pl. algoritmusok vagy mesterséges intelligencia. Környezetük olyan tárgyi eszközökből áll, mint a helyszínek vagy a digitális infrastruktúra, valamint olyan immateriális tényezőkből, mint a szabályok és jogszabályok, társadalmi konvenciók vagy politikai elképzelések. Az ökoszisztémán belüli szereplők nem csak kapcsolatban állnak egymással, hanem kölcsönösen függenek is egymástól, és értéket teremtenek azáltal, hogy kulturális, gazdasági és társadalmi szempontból hatással vannak másokra.

Az ágazatot különösen alkalmazkodó és rugalmasan reagáló ökoszisztémaként lehet értelmezni, amely képes megbirkózni az olyan általános válságjelenségekkel, mint az éghajlatváltozás, a munkaerőhiány vagy a megváltozott fogyasztói preferenciák, valamint az olyan ágazatspecifikus kihívásokkal, mint a piac konszolidációja, a „platformizáció”, valamint a fenntartható és ellenálló jövőre vonatkozó politikai szükségletek meghatározása.

A kihívások eredményeként – különösen az európai zenei ágazatban – új, közösen szervezett ökoszisztéma-struktúrák alakulnak ki a zenei ágazatban, amelyekben egyre több kis- és középméretű szereplő vesz részt, és amelyek az együttműködésen, az innováción és a sokszínűségen alapulnak, mint például a nyitott zenei hálózatok kialakítása, tehát nyitottabb városi zenei tevékenységek, zenei konferenciák és fesztiválok. Ezek a struktúrák lehetővé teszik a korábbi ágazati és kulturális határokon túli tájékozódást és együttműködést. Konceptcionálisan nyitottságot teremtenek más szomszédos (nem zenei) ökoszisztémák, például az oktatási rendszer, az egészségügyi és jóléti rendszerek, sőt a várostervezési és -fejlesztési rendszerek irányába is.

Európa egyedülálló és kedvező terepet biztosít ezeknek a fejlesztéseknek. Az amerikai zenei piachoz képest Európa elmarad a befektetők által vezérelt piaci erő tekintetében, de a meglévő társszervezeti struktúráival az európai zenei ökoszisztéma ellensúlyt képezhet az észak-amerikai vagy a gyorsan növekvő ázsiai zenei szektorral szemben. Ahhoz, hogy az európai zenei ökoszisztéma fejlődjön, hogy javuljanak gazdasági lehetőségei és ellenállóképessége, és hogy a zene optimalizálhassa társadalmi és kulturális hatását, ezeknek a struktúráknak támogatásra van szükségük. Az ökoszisztémaként értelmezett zenei ágazat koncepciója új lehetőségeket kínál az ágazat megerősítését és versenyelőnyének megőrzését célzó szakpolitikai intézkedések és támogatási mechanizmusok számára, beleértve az oktatás támogatását, a hosszú távú programokba való befektetést, a szomszédos ágazatokra gyakorolt hatások optimalizálását, az egyes alkotók társadalmi-gazdasági helyzetének megerősítését, a helyi kreatív közösségek támogatását és az adatvezérelt politika bevezetését. Egy e cselekvési irányvonalakon alapuló, előrelátó európai zenei politika ösztönözné az új, nyitottabb struktúrák kialakulását, megerősítené a meglévőket, és felszabadítaná a zenei ökoszisztémában rejlő összes lehetőséget.

Éiceachóras Ceoil na hEorpa

Sainmhíniú ar chreat coincheapúil d'éiceachóras ceoil na hEorpa chun a éagsúlacht, a chruthaitheacht agus a chomhtháthú a thuiscint agus a chur chun cinn, ionas go mbeidh sé níos iomaíche, níos athléimní agus níos tarraingtí

Achoimre feidhmiúcháin

Tá earnáil cheoil na hEorpa sa 21ú haois ag tabhairt faoi dhúshlán suntasach. Tá an t-éileamh ar cheol ag barr nua, agus torthaí eacnamaíocha sna príomhréimsí gnó ag léiriú téarnamh láidir tar éis na paindéime corónach. Ag an am céanna, tá athruithe i dtreochtaí sóisialta, cultúrtha agus teicniúla ag cur le castacht mhéadaitheach, rud a chruthaíonn dinimic agus idirspleáchas nua laistigh den earnáil.

Mar thoradh ar an dearcadh go bhfuil castacht agus idirspleáchas ag éirí níos suntasaí in earnáil an cheoil, táthar ag dul i léig ón tuiscint thraidisiúnta ar shlabhraí luacha líneacha agus níos mó i dtreo an cheoil a fheiceáil mar éiceachóras. Tá an treocht seo maidir le hearnálacha casta a mheas mar éiceachórais le sonrú in earnálacha eile freisin, agus is bun-phrionsabal í seo i Straitéis Thionsclaíoch an AE.

Sa téacs seo, déanaimid cur síos ar éiceachóras ceoil na hEorpa mar líonra aisteoirí laistigh den earnáil ceoil, lena dtimpeallacht, a n-idirspleáchas, agus a n-idirghníomhaíochtaí trí tháirgeadh, dáileadh, agus tomhaltas ceoil, ionas go gcruthaítear luach ní hamháin don éiceachóras féin, ach freisin do na córais eile a bhfuil sé mar chuid díobh.

Sa sainmhíniú seo, cuimsíonn raon na n-aisteoirí gach duine ó cheoltóirí go lucht féachana agus lucht déanta beartais, agus féadfaidh siad a bheith digiteach freisin, mar shampla, halgartaim nó intleacht shaorga (AI). Cuimsíonn a dtimpeallacht sócmhainní inláimhsithe, ar nós ionaid agus bonneagar digiteach, chomh maith le gnéithe doláimhsithe cosúil le rialacha agus reachtaíocht, coinbhinsiúin shóisialta, nó smaointe polaitiúla. Tá na gníomhaithe laistigh den éiceachóras ní hamháin idirnasctha ach freisin idirspleách, agus cruthaíonn siad luach trí thionchar a imirt ar a chéile ar bhealaí cultúrtha, eacnamaíocha, agus sóisialta.

Is féidir an earnáil a thuiscint mar éiceachóras atá thar a bheith oiriúnaitheach agus freagrúil, atá in ann dul i ngleic le forbairtí ginearálta géarchéime amhail athrú aeráide, ganntanas saothair, agus athruithe i roghanna tomhaltóirí, chomh maith le dúshlán shonracha san earnáil, ar nós comhdhlúthú margaidh, 'ardánú', agus sainaitheint riachtanais beartais chun a todhchaí inbhuanaithe agus athléimneach a chinntiú.

Mar thoradh ar na dúshlán seo, tá struchtúir nua éiceachórais chomheagraithe ag teacht chun cinn go háirithe in earnáil cheoil na hEorpa, ina bhfuil líon méadaitheach imreoirí beaga agus meánmhéide ag glacadh páirte, bunaithe ar chomhar, nuálaíocht agus éagsúlacht. Samplaí de seo is ea líonraí ceoil níos oscailte, gníomhaíochtaí ceoil cathrach níos oscailte, agus níos mó comhdhálacha agus féilte ceoil oscailte. Cumasaíonn na struchtúir seo treoshuíomh agus comhoibriú thar theorainneacha earnálacha agus cultúir a bhí ann roimhe seo. Ar leibhéal coincheapúil, cruthaíonn siad oscailteacht d'éiceachórais chomharsanachta (neamhcheoil) amhail an córas oideachais, córais sláinte agus folláine, agus fiú go dtí córais phleanála agus forbartha uirbeacha.

Soláthraíonn an Eoraip talamh uathúil agus torthúil chun na forbairtí seo a chothú. Cé go bhfuil an Eoraip ar gcúl i gcomparáid le margadh ceoil na SA ó thaobh cumhachta margaidh faoi stiúir infheisteoirí, cuireann na struchtúir chomheagraithe atá ann cheana féin ar chumas éiceachóras ceoil na hEorpa seasamh mar fhrithmheáchan i gcoinne earnáil cheoil Mheiriceá Thuaidh agus na hÁise atá ag fás go tapa. Chun éiceachóras ceoil na hEorpa a fheabhsú, a chumais eacnamaíocha agus a athléimneacht a mhéadú, agus chun tionchar sóisialta agus cultúrtha an cheoil a uasmhéadú, tá gá le tacaíocht leanúnach do na struchtúir sin. Tugann an coincheap den earnáil ceoil mar éiceachóras deiseanna nua le haghaidh beartais agus meicníochtaí tacaíochta a bheidh ríthábhachtach chun í a neartú agus a buntáiste iomaíoch a choinneáil. I measc na mbeart seo tá oideachas a chur chun cinn, infheistíocht i gcláir fhadtéarmacha, éifeachtaí iarthair a bharrfheabhsú le hearnálacha comharsanachta, staid shocheacnamaíoch na gcruthaitheoirí aonair a fheabhsú, tacú le pobail chruthaitheacha áitiúla, agus glacadh le beartais atá bunaithe ar shonraí. Trí bheartas ceoil Eorpach fadradharcach a chur chun cinn ar na línte gníomhaíochta seo, spreagfar forbairt struchtúr nua níos oscailte, neartófar na cinn atá ann cheana, agus scaoilfear lánacmhainneacht éiceachóras ceoil na hEorpa.

L'ecosistema musicale europeo

Verso una visione integrata per valorizzare la diversità, stimolare la creatività e promuovere la solidarietà. Definire un quadro concettuale che renda l'ecosistema musicale europeo più competitivo, resiliente e attraente a livello globale.

Sintesi

Il settore musicale europeo nel XXI secolo si trova a un punto di svolta cruciale. La domanda di musica ha raggiunto livelli senza precedenti, con segnali di una solida ripresa economica nelle principali aree di business dopo la pandemia da COVID-19. Tuttavia, una serie di tendenze sociali, culturali e tecnologiche sta introducendo una crescente complessità, insieme a dinamiche e interdipendenze in rapida evoluzione all'interno del settore.

La percezione che il settore musicale sia sempre più caratterizzato da complessità e interdipendenze ha portato a un cambiamento nella sua comprensione: non più in termini di tradizionali catene del valore lineari, ma come un vero e proprio ecosistema musicale. Questa tendenza a interpretare settori complessi come ecosistemi è evidente anche in altre industrie e rappresenta il fondamento della strategia industriale dell'UE.

In questo testo, descriviamo l'ecosistema musicale europeo come una rete complessa di attori del settore musicale, il loro ambiente, e le interdipendenze e interazioni che attraversano l'intero processo di produzione, distribuzione e consumo di musica. Questo insieme dinamico crea valore sia per il sistema musicale stesso, sia per i sistemi più ampi di cui fa parte.

In questa definizione, gli attori dell'ecosistema musicale spaziano dai musicisti al pubblico, fino ai decisori politici, includendo anche entità digitali come algoritmi e intelligenze artificiali. L'ambiente in cui operano è costituito sia da beni tangibili, come sedi fisiche e infrastrutture digitali, sia da elementi intangibili, come normative, convenzioni sociali e ideologie politiche. All'interno di questo ecosistema, gli attori non sono solo interconnessi, ma anche interdipendenti, contribuendo a creare valore attraverso impatti culturali, economici e sociali sugli altri.

Il settore può essere concepito come un ecosistema altamente adattivo e reattivo, capace di affrontare crisi generali come il cambiamento climatico, la carenza di manodopera e le mutevoli preferenze dei consumatori. Allo stesso tempo, è in grado di rispondere a sfide specifiche del settore, come il consolidamento del mercato, la digitalizzazione delle piattaforme, e l'individuazione di priorità politiche per garantire un futuro sostenibile e resiliente.

In risposta a queste sfide, si osserva, soprattutto nel settore musicale europeo, l'emergere di nuove strutture ecosistemiche co-organizzate, caratterizzate dalla partecipazione di un numero crescente di attori di piccole e medie dimensioni. Queste strutture si fondano su principi di cooperazione, innovazione e valorizzazione della diversità, come dimostrano l'apertura di reti musicali, le attività musicali cittadine e le conferenze e i festival musicali. Queste nuove configurazioni permettono di orientarsi e collaborare oltre i tradizionali confini settoriali e culturali, creando concettualmente un'apertura verso ecosistemi limitrofi, quali il sistema educativo, quello della salute e del benessere, fino ai sistemi di pianificazione e sviluppo urbano.

L'Europa rappresenta un terreno unico e fertile per favorire questi sviluppi. Sebbene sia meno competitivo rispetto al mercato musicale statunitense in termini di potere di mercato guidato dagli investitori, l'Europa, con le sue strutture co-organizzate già esistenti, può fungere da contrappeso all'industria musicale nordamericana e asiatica in rapida crescita. Per rafforzare l'ecosistema musicale europeo, accrescerne le capacità economiche e la resilienza, e ottimizzare l'impatto sociale e culturale della musica, è essenziale sostenere queste strutture. Concependolo come un ecosistema, il settore musicale europeo apre nuove prospettive per politiche e meccanismi di supporto volti a consolidare il suo vantaggio competitivo. Questi includono la promozione dell'istruzione, l'investimento in programmi a lungo termine, l'ottimizzazione degli effetti di ricaduta nei settori affini, il miglioramento delle condizioni socio-economiche dei singoli creatori, il sostegno alle comunità creative locali e l'adozione di politiche basate sui dati. Una politica musicale europea lungimirante, fondata su queste direttrici, favorirebbe lo sviluppo di nuove strutture più aperte, rafforzerebbe quelle esistenti e libererebbe il pieno potenziale dell'ecosistema musicale europeo.

Europski glazbeni ekosustav

Konceptualni okvir za definiranje europskog glazbenog ekosustava ima za cilj razumijevanje i promicanje njegove raznolikosti, kreativnosti i solidarnosti, čineći ga konkurentnim, otpornim i privlačnim.

Sažetak

Europski glazbeni sektor u 21. stoljeću nalazi se na raskrižju. Potražnja za glazbom dosegla je nove razine, a ekonomski rezultati u ključnim poslovnim područjima sektora pokazuju snažan oporavak nakon pandemije koronavirusa. Istovremeno, promjene u društvenim, kulturnim i tehničkim trendovima stvaraju sve veću složenost, uz promjenjivu dinamiku i međuzavisnosti unutar sektora.

Gledište da je glazbeni sektor sve više obilježen svojom složenošću i međuovisnostima dovodi do razumijevanja sektora više kao glazbenog ekosustava, a ne kroz tradicionalne linearne lance vrijednosti. Pristup promatranja složenog sektora kao ekosustava također je prisutan i u drugim industrijama, a služi kao temeljna ideja u Industrijskoj strategiji Europske Unije.

U ovom tekstu opisujemo europski glazbeni ekosustav kao mrežu aktera glazbenog sektora, njihovo okruženje, njihove međuovisnosti i interakcije kroz proizvodnju, distribuciju i konzumaciju glazbe, kako bi se stvorila vrijednost za sam sustav i za sustave kojih je dio.

U ovoj definiciji, akteri mogu biti glazbenici, publika, kreatori politike ili digitalni entiteti poput algoritama ili umjetne inteligencije. Njihovo okruženje sastoji se od konkretnih resursa, poput prostora za događanja ili digitalne infrastrukture, i nematerijalnih elemenata, poput zakona, društvenih konvencija i političkih uvjerenja. Akteri unutar ekosustava nisu samo međusobno povezani, već su i međuovisni, te stvaraju vrijednost utječući na druge na kulturni, ekonomski i društveni način.

Sektor se može promatrati kao vrlo prilagodljiv i osjetljiv ekosustav, sposoban nositi se s općim kriznim razvojem poput klimatskih promjena, nedostatka radne snage ili mijenjanja preferencija potrošača, zajedno s izazovima specifičnim za sektor poput konsolidacije tržišta, „platformizacije” i utvrđivanja prioriteta politike za njegovu održivu i otpornu budućnost.

Kao rezultat tih izazova, posebno u europskom glazbenom sektoru, vidimo pojavu novih suorganiziranih struktura ekosustava koje uključuju sve veći broj malih i srednjih aktera, a koje se temelje na suradnji, inovativnosti i raznolikosti, poput otvorenijih glazbenih mreža, primjerice otvorenijih glazbenih gradskih inicijativa i otvorenijih glazbenih konferencija i festivala. Ove strukture omogućuju orijentaciju i suradnju izvan prethodnih granica sektora i kultura. One također konceptualno njeguju otvorenost prema drugim susjednim (ne-glazbenim) ekosustavima poput obrazovnog sustava, sustava zdravlja i dobrobiti, pa čak i prema sustavima urbanog planiranja i razvoja.

Europa nudi osebujno i plodno okruženje za podupiranje tog razvoja. U usporedbi s američkim glazbenim tržištem, Europa zaostaje u tržišnoj snazi u smislu tržišne moći investitora, ali sa svojim postojećim suorganiziranim strukturama, europski glazbeni ekosustav može se promatrati kao protuteža sjevernoameričkom ili brzo rastućem azijskom glazbenom sektoru. Kako bi europski glazbeni ekosustav napredovao, ojačao svoje ekonomske kapacitete i otpornost, te omogućio glazbi da maksimalno poveća svoj društveni i kulturni utjecaj, te strukture trebaju podršku. Ideja o glazbenom sektoru viđenom kao ekosustav stvara nove prilike za političke mjere i mehanizme podrške za njegovo jačanje i pomoć u održavanju njegove konkurentne prednosti, uključujući promicanje obrazovanja, ulaganje u dugoročne programe, optimiziranje prelijevanja učinaka sa susjednim sektorima, poboljšanje društveno-ekonomskih uvjeta pojedinačnih stvaratelja, podršku lokalnim kreativnim zajednicama i provedbu politika vođenih podacima. Na temelju ovih smjernica djelovanja, napredna europska glazbena politika potaknula bi razvoj novih, transparentnijih struktura, ojačala postojeće i oslobodila puni potencijal glazbenog ekosustava.

Europos muzikos ekosistema

Europos muzikos ekosistemos koncepcinis apibrėžimas, siekiant suprasti ir skatinti jos įvairovę, kūrybiškumą ir solidarumą, kad ji taptų konkurencinga, atspari ir patraukli.

Santrauka

XXI a. Europos muzikos sektorius atsidūrė kryžkelėje. Muzikos paklausa pasiekė naują lygį, o ekonominiai rezultatai pagrindinėse sektoriaus verslo srityse rodo tvirtą atsigavimą po koronaviruso pandemijos. Tuo pačiu metu socialinių, kultūrinių ir techninių tendencijų pokyčiai tampa vis sudėtingesni, kartu keičiasi dinamika ir tarpusavio priklausomybė sektoriuje.

Dėl suvokimo, kad muzikos sektoriui vis labiau būdingas sudėtingumas ir tarpusavio priklausomybė, šis sektorius suprantamas ne kaip tradicinės linijinės vertės grandinės, o kaip muzikos ekosistema. Sudėtingo sektoriaus kaip ekosistemos konceptualizavimo tendencija pastebima ir kituose sektoriuose ir sudaro pagrindinę ES pramonės strategijos prielaidą.

Šiame tekste **Europos muzikos ekosistemą apibūdiname kaip muzikos sektoriaus dalyvių tinklą, jų aplinką, tarpusavio priklausomybę ir sąveiką gaminant, platinant ir vartojant muziką, kad būtų kuriama vertė pačiai sistemai ir sistemoms, kurių dalis ji yra.**

Šioje apibrėžtyje aktoriai svyruoja nuo muzikantų iki auditorijų ir politikos formuotojų, jie taip pat gali būti skaitmeninio pobūdžio, pvz., algoritmai ar DI. Jų aplinką sudaro materialusis turtas, pvz., renginių vietos ar skaitmeninė infrastruktūra, taip pat nematerialieji aspektai, pvz., taisyklės ir teisės aktai, socialinės konvencijos ar politinės idėjos. Ekosistemos veikėjai yra ne tik tarpusavyje susiję, jie taip pat yra tarpusavyje priklausomi ir kuria vertę, darydami įtaką kitiems kultūrinio, ekonominio ir socialinio būdu.

Šis sektorius gali būti suprantamas kaip ypač lengvai prisitaikanti ir reaguojanti ekosistema, gebanti įveikti bendrus krizinius pokyčius, tokius kaip klimato kaita, darbo jėgos trūkumas ar pasikeitę vartotojų pageidavimai, taip pat konkrečiam sektoriui būdingus iššūkius, tokius kaip rinkos konsolidacija, „platformavimas“ ir politikos imperatyvų nustatymas, siekiant užtikrinti tvarią ir atsparią sektoriaus ateitį.

Dėl šių iššūkių, ypač Europos muzikos sektoriuje, muzikos sektoriuje atsiranda naujų bendrai organizuotų ekosistemų struktūrų, kuriose dalyvauja vis daugiau mažų ir vidutinių žaidėjų ir kurios grindžiamos bendradarbiavimu, inovacijomis ir įvairove, pavyzdžiui, atviresniais muzikos tinklais, t. y. atviresne muzikos miesto veikla ir atviresnėmis muzikos konferencijomis bei festivaliais. Šios struktūros leidžia orientotis ir bendradarbiauti peržengiant buvusias sektorių ir kultūrų ribas. Jie konceptualiai sukuria atvirumą kitoms kaimyninėms (ne muzikos) ekosistemoms, tokioms kaip švietimo sistema, sveikatos ir gerovės sistemos, ir netgi miestų planavimo ir plėtros sistemoms.

Europa suteikia unikalią ir derlingą dirvą šiems pokyčiams. Palyginti su JAV muzikos rinka, Europa atsilieka investuotojų skatinamos rinkos galios požiūriu, tačiau su esamomis bendrai organizuotomis struktūromis Europos muzikos ekosistema gali būti laikoma atsvara Šiaurės Amerikos ar sparčiai augančiam Azijos muzikos sektoriui. Kad Europos muzikos ekosistema pagerėtų, padidėtų jos ekonominiai pajėgumai ir atsparumas, o muzika galėtų optimizuoti savo socialinį ir kultūrinį poveikį, šioms struktūroms reikia paramos. Muzikos sektoriaus, suprantamo kaip ekosistema, koncepcija suteikia naujų galimybių taikyti politikos priemones ir paramos mechanizmus, skirtus jam stiprinti ir padėti išlaikyti konkurencinį pranašumą, įskaitant švietimo skatinimą, investicijas į ilgalaikes programas, optimalų šalutinį poveikį kaimyniniams sektoriams, atskirų kūrėjų socialinės ir ekonominės padėties gerinimą, paramą vietos kūrybinėms bendruomenėms ir duomenimis grindžiamą politiką. Toliaregiška Europos muzikos politika, pagrįsta šiomis veiklos kryptimis, paskatintų naujų, atviresnių struktūrų kūrimą, sustiprintų esamas struktūras ir atvertų visą muzikos ekosistemos potencialą.

Eiropas mūzikas ekosistēma

Eiropas mūzikas ekosistēmas konceptuāla definīcija, lai izprastu un veicinātu tās daudzveidību, radošumu un solidaritāti, padarot to konkurētspējīgu, noturīgu un pievilcīgu

Kopsavilkums

Eiropas mūzikas nozare 21. gadsimtā ir nonākusi krustcelēs. Pieprasījums pēc mūzikas ir sasniedzis jaunu līmeni, un ekonomikas rezultāti galvenajās nozares uzņēmējdarbības jomās liecina par stabilu atveseļošanos pēc korona vīrusa pandēmijas. Vienlaikus sociālo, kultūras un tehnisko tendenču maiņa rada aizvien lielāku sarežģītību, kā arī mainīgo dinamiku un savstarpējo atkarību nozarē.

Uzskats, ka mūzikas nozari arvien vairāk raksturo tās sarežģītība un savstarpējā atkarība, rada izpratni par nozari mazāk tradicionālo lineāro vērtību ķēžu ziņā un vairāk kā par mūzikas ekosistēmu. Tendence konceptuāli definēt sarežģītu nozari kā ekosistēmu ir vērojama arī citās nozarēs, un tā veido ES rūpniecības stratēģijas pamatprincipu.

Šajā tekstā mēs raksturojam Eiropas mūzikas ekosistēmu kā mūzikas nozares dalībnieku tīklu, to vidi, savstarpējo atkarību un mijiedarbību, kas izpaužas mūzikas ražošanā, izplatīšanā un patēriņā, lai radītu vērtību gan pašai sistēmai, gan sistēmām, kuru daļa tā ir.

Šajā definīcijā dalībnieki ir dažādi - no mūziķiem līdz auditorijai un politikas veidotājiem, un tie var būt arī digitālā rakstura, piemēram, algoritmi vai mākslīgais intelekts. Viņu vidi veido materiālie aktīvi, piemēram, norises vietas vai digitālā infrastruktūra, un nemateriālie aspekti, piemēram, noteikumi un tiesību akti, sociālās konvencijas vai politiskās idejas. Ekosistēmas dalībnieki ir ne tikai savstarpēji saistīti, bet arī savstarpēji atkarīgi un rada vērtību, ietekmējot citus kultūras, ekonomikas un sociālajā jomā.

Nozari var uzskatīt par īpaši adaptīvu un atsaucīgu ekosistēmu, kas spēj pārvarēt vispārējas krīzes situācijas, piemēram, klimata pārmaiņas, darbaspēka trūkumu vai patērētāju vēlmju izmaiņas, kā arī nozarei raksturīgas problēmas, piemēram, tirgus konsolidāciju, "platformizāciju" un politikas prasību noteikšanu tās ilgtspējīgai un noturīgai nākotnei.

Izaicinājumu rezultātā, jo īpaši Eiropas mūzikas nozarē, var novērot, ka visā mūzikas nozarē veidojas jaunas kopīgi organizētas ekosistēmas struktūras, kurās piedalās arvien vairāk mazo un vidējo dalībnieku un kuru pamatā ir sadarbība, inovācijas un daudzveidība, piemēram, atvērtāki mūzikas tīkli, t. i., atvērtākas mūzikas pilsētu aktivitātes un atvērtākas mūzikas konferences un festivāli. Šīs struktūras ļauj orientēties un sadarboties ārpus iepriekšējām nozaru un kultūru robežām. Tās konceptuāli rada atvērtību citām blakus esošām (ar mūziku nesaistītām) ekosistēmām, piemēram, izglītības sistēmai, veselības un labklājības sistēmām un pat pilsētu plānošanas un attīstības sistēmām.

Eiropa nodrošina unikālu un auglīgu augsni šo norišu uzņemšanai. Salīdzinot ar ASV mūzikas tirgu, Eiropa atpaliek investoru virzītās tirgus varas ziņā, bet ar esošajām kopīgi organizētajām struktūrām Eiropas mūzikas ekosistēmu var uzskatīt par pretsvaru Ziemeļamerikas vai strauji augošajai Āzijas mūzikas nozarei. Lai Eiropas mūzikas ekosistēma varētu pilnveidoties, palielināt savas ekonomiskās spējas un noturību un ļautu mūzikai optimizēt savu sociālo un kultūras ietekmi, šīm struktūrām ir nepieciešams atbalsts. Konceptija par mūzikas nozari, kas tiek saprasta kā ekosistēma, sniedz jaunas iespējas politikas pasākumiem un atbalsta mehānismiem, lai to stiprinātu un palīdzētu tai saglabāt tās konkurētspējas priekšrocības, tostarp izglītības veicināšanai, ieguldījumiem ilgtermiņa shēmās, blakusefektu optimizēšanai ar blakus nozarēm, individuālo radošo personu sociālekonomiskā stāvokļa nostiprināšanai, vietējo radošo kopienu atbalstam un uz datiem balstītas politikas pieņemšanai. Tālredzīga Eiropas mūzikas politika, kas balstīta uz šiem darbības virzieniem, veicinātu jaunu, atvērtāku struktūru attīstību, stiprinātu esošās struktūras un atraisītu visu mūzikas ekosistēmas potenciālu.

L-Ekosistema tal-Mużika Ewropea

Definizzjoni ta' qafas kuncettwali tal-ekosistema tal-mużika Ewropea biex tintfieh hem u titmexxa d-diversità, il-kreattività u s-solidarjetà tagħha u b'hekk issir kompetittiva, reżiljenti u attraenti

Sommarju eżekuttiv

Is-settur tal-mużika Ewropea fis-seklu 21 wasal f'salib it-toroq. Id-domanda għall-mużika laħqet livelli ġodda, bir-riżultati ekonomiċi fl-oqsma prinċipali tan-negozju tas-settur jindikaw irkupru sod wara l-pandemija tal-COVID-19. Fl-istess ħin, iċ-ċaqliq fix-xejriet soċjali, kulturali u tekniċi qed joħloq kumplessità dejjem akbar, flimkien ma' dinamiċi u interdipendenzi li qed jinbidlu fi ħdan is-settur.

Il-percezzjoni li s-settur tal-mużika huwa dejjem aktar ikkaratterizzat mill-kumplessità u l-interdipendenzi tiegħu tirriżulta f'fehim tas-settur inqas f'termini tal-ktajjen ta' valur lineari tradizzjonali tiegħu u aktar bħala ekosistema tal-mużika. It-tendenza li settur kumpless jitqies bħala kuncett ta' ekosistema tidher ukoll f'setturi oħra, u tiffirma l-premessa bażika tal-istrategija industrijali tal-UE.

F'dan it-test, niddeskrivu **l-ekosistema tal-mużika Ewropea bħala n-network ta' atturi tas-settur tal-mużika, l-ambjent tagħhom, l-interdipendenzi u l-interazzjonijiet tagħhom permezz tal-produzzjoni, id-distribuzzjoni u l-konsum tal-mużika sabiex jinholq valur għas-sistema nnifisha, u għas-sistemi li hija parti minnhom.**

F'din id-definizzjoni l-atturi jvarjaw minn mużiċisti għal udjenzi u dawk li jfasslu l-politika, li jistgħu jkunu wkoll ta' natura diġitali, eż. algoritmi jew IA. L-ambjent tagħhom jikkonsisti f'assi tanġibbli bħal postijiet jew infrastruttura diġitali, flimkien ma' aspetti intanġibbli bħal regoli u leġislazzjoni, konvenzjonijiet soċjali, jew ideat politiki. L-atturi fi ħdan ekosistema mhumiex biss interkonnessi imma huma wkoll *interdipendenti* u joħolqu valur billi jhallu impatt fuq oħrajn b'mod kulturali, ekonomiku u soċjali.

Is-settur jista' jinftiehem bħala ekosistema partikolarment adattiva u reattiva li kapaċi tlaħhaq ma' żviluppi ta' kriżi ġenerali bħat-tibdil fil-klima, in-nuqqas ta' ħaddiema jew it-tibdil fil-preferenzi tal-konsumatur kif ukoll sfidi speċifiċi għas-settur bħall-konsolidazzjoni tas-suq, l-integrazzjoni tal-pjattaformi diġitali f'setturi ekonomiċi u sferi tal-ħajja differenti u l-identifikazzjoni ta' imperattivi ta' politika għall-futur sostenibbli u reżiljenti tagħha.

Bħala riżultat tal-isfidi, wieħed jista' jara, b'mod partikolari fis-settur tal-mużika tal-Ewropa, li qed jitfaċċaw strutturi ġodda tal-ekosistema koorganizzati fis-settur tal-mużika li fihom qed jipparteċipaw numru dejjem jikber ta' atturi żgħar u ta' daqs medju u li huma bbażati fuq il-kooperazzjoni, l-innovazzjoni u d-diversità bħal networks tal-mużika aktar miftuħa, jiġifieri attivitajiet tal-mużika fl-ibliet aktar miftuħa u konferenzi u festivals tal-mużika aktar miftuħa. Dawn l-istrutturi jippermettu orjentazzjoni u kollaborazzjoni lil hinn mill-konfini preċedenti tas-setturi u l-kulturi. Huma kuncettwalment joħolqu ftuħ għal ekosistemi ġirien oħra (mhux tal-mużika) bħas-sistema edukattiva, is-sistemi tas-saħħa u l-benessri, u anke sa sistemi tal-ippjanar u l-iżvilupp urban.

L-Ewropa tipprovdi art unika u fertili biex tospita dawn l-iżviluppi. Meta mqabbel mas-suq tal-mużika tal-Istati Uniti, l-Ewropa għadha lura f'termini ta' saħħa fis-suq xprunata mill-investitur, izda bl-istrutturi eżistenti koorganizzati tagħha, l-ekosistema tal-mużika Ewropea tista' titqies bħala kontropiż għas-settur tal-mużika tal-Amerika ta' Fuq jew dak Asjatiku li qed jikber malajr. Biex l-ekosistema tal-mużika Ewropea titjeb, issaħħaħ il-kapaċitajiet ekonomiċi u r-reżiljenza tagħha, u tippermetti li l-mużika tottimizza l-impatt soċjali u kulturali tagħha, dawn l-istrutturi jeħtieġu l-appoġġ. Il-kuncett ta' settur tal-mużika mifhum bħala ekosistema jipprovdi opportunitajiet ġodda għal miżuri ta' politika u mekkażmi ta' appoġġ biex isaħħu u jgħinuħ iżomm il-vantaġġ kompetittiv tiegħu, inkluż it-trawwim tal-edukazzjoni; investment fi skemi fit-tul; l-ottimizzazzjoni tal-effetti sekondarji f'setturi ġirien; it-tiżiħ tas-sitwazzjoni soċjoekonomika tal-ħallieqa individwali, l-appoġġ tal-komunitajiet kreattivi lokali, u l-adozzjoni ta' politika mmexxija mid-*data*. Il-politika Ewropea tal-mużika b'viżjoni fit-tul ibbażata fuq dawn il-linji ta' azzjoni tinkoraġġixxi l-iżvilupp ta' strutturi ġodda u aktar miftuħa, issaħħaħ dawk eżistenti u tisfrutta l-potenzjal sħiħ tal-ekosistema tal-mużika.

Het Europese ecosysteem voor muziek

Een conceptuele kaderdefinitie van een Europees ecosysteem voor muziek om de onderlinge diversiteit, creativiteit en solidariteit te begrijpen en te stimuleren, zodat het competitief, veerkrachtig en aantrekkelijk wordt.

Beknopte samenvatting

De Europese muzieksector bevindt zich in de 21e eeuw op een beslissend keerpunt. De vraag naar muziek heeft een nieuw niveau bereikt, met financiële resultaten in de belangrijkste bedrijfstakken van de sector die wijzen op een robuuste heropleving na de coronapandemie. Tegelijkertijd zorgt een verschuiving van sociale, culturele en technische trends voor een toenemende complexiteit, naast een veranderende dynamiek en onderlinge afhankelijkheden binnen de sector.

De opvatting dat de muzieksector in toenemende mate wordt gekenmerkt door zijn complexiteit en onderlinge afhankelijkheid, leidt ertoe dat de sector minder wordt gezien als een traditionele lineaire waardeketen en meer als een ecosysteem voor muziek. De trend om een complexe sector te benaderen als een ecosysteem zien we ook in andere sectoren en vormt het uitgangspunt van de industriële EU-strategie.

In deze tekst beschrijven we **het Europese ecosysteem voor muziek als een netwerk van spelers in de muzieksector, hun omgeving, hun onderlinge afhankelijkheden en interacties door de productie, distributie en consumptie van muziek, zodat er waarde wordt gecreëerd voor het systeem zelf en voor de systemen waar het deel van uitmaakt.**

In deze definitie variëren de actoren van muzikanten en publiek tot beleidsmakers. Deze kunnen ook een digitaal karakter hebben, bijv. algoritmen of AI. Hun omgeving bestaat uit materiële activa zoals podia of digitale infrastructuur, naast immateriële aspecten zoals voorschriften en wetgevingen, sociale verdragen of politieke ideeën. De spelers binnen een ecosysteem zijn niet alleen onderling verbonden, ze zijn ook van elkaar afhankelijk en creëren waarde door anderen op een culturele, economische en sociale manier te beïnvloeden.

De sector kan worden beschouwd als een bijzonder adaptief en responsief ecosysteem dat in staat is het hoofd te bieden aan algemene crisisontwikkelingen zoals klimaatverandering, een tekort aan arbeidskrachten of veranderde consumentenvoorkeuren, maar ook aan sectorspecifieke uitdagingen zoals marktconsolidatie, ‚platformisering‘ en de identificatie van beleidsvereisten voor een duurzame en veerkrachtige toekomst.

Als gevolg van de uitdagingen kunnen we, met name in de Europese muzieksector, vaststellen dat er in de volledige muzieksector nieuwe medegeorganiseerde ecosysteemstructuren ontstaan waaraan een groeiend aantal kleine en middelgrote spelers deelneemt en die gebaseerd zijn op samenwerking, innovatie en diversiteit, zoals meer open muzieknetwerken, d.w.z. meer ‘open city’ muziekactiviteiten en meer ‘open music’ conferenties en -festivals. Deze structuren maken oriëntatie en samenwerking mogelijk over de bestaande grenzen van sectoren en culturen heen. Ze creëren een conceptuele openheid naar andere verwante ecosystemen die losstaan van muziek, zoals het onderwijssysteem, het gezondheids- en welzijnssysteem, en zelfs naar stedelijke plannings- en ontwikkelingssystemen.

Europa biedt een unieke en rijke voedingsbodem voor deze ontwikkelingen. In vergelijking met de Amerikaanse muziekmarkt loopt Europa achter als het gaat om investeringsgedreven marktkracht, maar met zijn bestaande medegeorganiseerde structuren kan het Europese ecosysteem voor muziek worden opgevat als een tegenwicht voor de Noord-Amerikaanse of de snelgroeiende Aziatische muzieksector. Om het Europese ecosysteem voor muziek te verbeteren, zijn economische capaciteiten en veerkracht te vergroten en muziek in staat te stellen zijn sociale en culturele impact te optimaliseren, moeten deze structuren worden ondersteund. Het concept van een muzieksector als ecosysteem biedt nieuwe mogelijkheden voor beleidsmaatregelen en ondersteuningsmechanismen om de sector te versterken en te helpen bij het behouden van zijn concurrentievoordeel, waaronder het stimuleren van onderwijs, het investeren in langetermijnplannen, het optimaliseren van overloopeffecten met verwante sectoren, het versterken van de sociaaleconomische situatie van individuele artiesten, het ondersteunen van lokale creatieve gemeenschappen en het aannemen van een op gegevens gebaseerd beleid. Een toekomstgericht Europees muziekbeleid op basis van deze actielijnen zou de ontwikkeling van nieuwe, meer open structuren kunnen stimuleren, bestaande structuren kunnen versterken en het volledige potentieel van het ecosysteem voor muziek kunnen verwezenlijken.

Europejski Ekosystem Muzyczny

Struktura konceptualna definicji Europejskiego Ekosystemu Muzycznego potrzebna do zrozumienia oraz stymulacji jego różnorodności, kreatywności i solidarności, aby stawał się konkurencyjny, stabilny i atrakcyjny

Streszczenie dla kierownictwa

Europejski sektor muzyczny XXI wieku jest na rozdrożach. Popyt na muzykę osiągnął nowe poziomy, co odniosło skutki gospodarcze w głównych obszarach biznesowych sektora. Jest to wskaźnik stanowczego odbicia po pandemii koronawirusa. Jednocześnie zmiany trendów społecznych, kulturowych i technicznych generują coraz większą złożoność, a także przesunięcia w dynamice oraz wzajemnych zależnościach w sektorze.

Coraz częściej sektor muzyczny jest postrzegany przez pryzmat jego złożoności i wzajemnych powiązań, co skutkuje przeniesieniem sektora z kategorii tradycyjnych łańcuchów o liniowej wartości do kategorii ekosystemu gospodarczego. Trend konceptualizacji złożonego sektora jako ekosystemu występuje także w innych sektorach i staje się fundamentem strategii przemysłowej Unii Europejskiej.

W tym tekście opisujemy Europejski Ekosystem Muzyczny jako sieć podmiotów z sieci sektora muzycznego, środowisk działalności tych podmiotów, wzajemnych zależności i interakcji od produkcji, poprzez dystrybucję, a na konsumpcji muzyki kończąc, co generuje wartość nie tylko w ujęciu samego systemu, ale w ujęciu układów, których opisany system jest częścią.

W świetle tej definicji podmiotem może być muzyk, słuchacz czy nawet ustawodawca. Termin ten obejmuje algorytmy, sztuczne inteligencje czy inne byty cyfrowe. Środowisko podmiotów składa się ze środków trwałych, takich jak obiekty czy infrastruktura cyfrowa, ale i niematerialnych, w tym zasad i ustaw, konwencji społecznych lub idei politycznych. Podmioty przynależne do ekosystemu są nie tylko wzajemnie połączone, ale i *wzajemnie zależne*. Tworzą wartość, wpływając na innych przez media kulturowe, gospodarcze i społeczne.

Sektor cechuje się szczególną zdolnością do adaptacji i reagowania. Jest w stanie poradzić sobie z ogólnymi postępującymi kryzysami, takimi jak zmiany klimatu, niedobory na rynku pracy czy zmieniające się preferencje konsumentów, a także wyzwaniem powstającymi w branży, takimi jak konsolidacja na rynku, „platformizacja” czy identyfikacja imperatywów politycznych wdrażanych z myślą o zrównoważonej i stabilnej przyszłości.

Dostrzegamy, że w wyniku wyzwań, zwłaszcza w europejskim sektorze muzycznym, rodzą się nowe, organizowane wspólnie struktury ekosystemowe zrzeszające coraz większą liczbę graczy od małych do średnich. Bazują one na współpracy, innowacji i różnorodności. Dzięki temu tworzą bardziej otwarte sieci muzycznych, organizują bardziej otwarte życie muzyczne miasta, czy bardziej otwarte konferencje i festiwale muzyczne. Opisywane struktury umożliwiają także orientację i współpracę poza dotychczasowymi ramami sektorów i kultur. Jądrzem koncepcji jest otwartość na inne sąsiadujące (niemuzyczne) ekosystemy, w tym system edukacyjny, opieki zdrowotnej i dobrego samopoczucia czy nawet planowania przestrzennego i rozwoju.

Na terenie Europy takie działalności mają niepowtarzalne szanse, w tym szansę szybkiego rozwoju. Amerykański rynek muzyczny jest znacznie lepiej doinwestowany niż europejski, jednak istniejące wspólnie organizowane struktury Europejskiego Ekosystemu Muzycznego mogą być postrzegane jako przewaga konkurencyjna względem Ameryki Północnej czy szybko rozwijającego się sektora muzycznego Azji. Aby Europejski Ekosystem Muzyczny poprawiał się, miał coraz większe możliwości gospodarcze i coraz większą stabilność, a wpływ społeczno-kulturowy muzyki był optymalny, struktury potrzebują wsparcia. Postrzeganie sektora muzycznego jako ekosystemu daje szansę wdrożenia wzmacniających środków politycznych i mechanizmów wsparcia, aby utrzymał przewagę konkurencyjną. Musimy wspomagać edukację, inwestować w plany długoterminowe, optymalizować skutki uboczne na innych rynkach z sąsiednimi ekosystemami, wzmacniać sytuację społeczno-gospodarczą twórców indywidualnych, wspierać lokalne społeczności twórców oraz wdrażać prawo na podstawie danych. Dalekosiężna europejska polityka muzyczna bazująca na wymienionych kierunkach działania da impuls do rozwoju nowych, bardziej otwartych struktur, wzmocni istniejące oraz wyzwoli pełen potencjał ekosystemu muzycznego.

O Ecossistema Musical Europeu

Definição do enquadramento conceptual do ecossistema musical europeu a fim de compreender e impulsionar a sua diversidade, criatividade e solidariedade, tornando-o competitivo, resiliente e atrativo

Sinopse

O sector musical europeu no século XXI está perante uma encruzilhada. O mercado musical atingiu novos patamares de procura, com os resultados económicos nas principais áreas de negócio do sector a indicarem uma sólida recuperação, após a pandemia do coronavírus. Simultaneamente, estamos perante um novo paradigma de tendências sociais, culturais e técnicas, denotando uma complexidade crescente, a par de dinâmicas e interdependências de mudança no sector.

A compreensão de que o sector da música se caracteriza cada vez mais pela sua complexidade e interdependências resulta numa perceção do sector não tanto em termos das suas cadeias de valor lineares tradicionais, mas antes como um ecossistema musical. A tendência para conceptualizar um sector complexo como um ecossistema verifica-se também noutros sectores e constitui a premissa básica da estratégia industrial da UE.

Neste documento, descrevemos o **ecossistema musical europeu como a rede de atores do sector da música, o seu ambiente, as suas interdependências e interações através da produção, distribuição e público consumidor de música, de modo a criar valor para o próprio sistema e para os sistemas onde se enquadra.**

Nesta definição, por atores entende-se desde os músicos ao público, bem como os decisores políticos, podendo também contemplar os de natureza digital, por exemplo, os algoritmos ou a IA. O seu ambiente é constituído por bens tangíveis, como as salas de espetáculos ou as infraestruturas digitais, a par de aspetos intangíveis, como os regulamentos e a legislação, as convenções sociais ou as noções políticas. Os atores de um ecossistema não só estão interligados, como são igualmente interdependentes e criam valor através do impacto cultural, económico e social sobre os outros.

O sector pode ser entendido como um ecossistema particularmente adaptável e reativo, capaz de fazer face a crises generalizadas, como as alterações climáticas, a escassez de mão de obra ou a alteração das preferências dos consumidores, bem como a desafios específicos do sector, como a consolidação de mercados, a “plataformização” e a identificação de prioridades das políticas para o seu futuro sustentável e resiliente.

Em resultado dos desafios, é possível observar, em particular no sector musical europeu, o surgimento de novas estruturas de ecossistema, organizadas em colaboração, transversais no sector musical, nas quais participa um número crescente de pequenos e médios intervenientes e que se baseiam na cooperação, na inovação e na diversidade, tais como redes musicais mais acessíveis a todos, ou seja, atividades musicais das cidades, incluindo conferências e festivais musicais com maior abertura. Estas estruturas permitem uma orientação e uma colaboração muito além das antigas fronteiras dos sectores e das culturas. Estas últimas, produzem conceptualmente uma abertura a outros ecossistemas vizinhos (não musicais), como é o caso do sistema educativo, dos sistemas de saúde e bem-estar e, até, dos sistemas de planeamento e desenvolvimento urbano.

A Europa proporciona um terreno único e fértil para acolher esta evolução. Em comparação com o mercado musical dos EUA, a Europa está na retaguarda, em termos de poder de mercado impulsionado pelos investidores, contudo, dadas as suas estruturas existentes organizadas em colaboração, o ecossistema musical europeu pode ser encarado como um contraponto em relação ao sector musical norte-americano ou ao sector asiático, o qual está em rápido crescimento. Para que o ecossistema musical europeu progrida positivamente, reforce as suas capacidades económicas e a sua resiliência, permitindo à música otimizar o seu impacto social e cultural, estas estruturas necessitam de apoio. O conceito de um sector musical visto como um ecossistema propicia novas oportunidades para a tomada de medidas políticas e para a criação de mecanismos de apoio destinados a reforçá-lo, de modo a contribuir para que mantenha a sua vantagem competitiva, incluindo a promoção da educação; o investimento em intervenções de longo prazo; a otimização dos efeitos colaterais em relação a sectores vizinhos; o reforço da situação socioeconómica dos criadores individuais, o apoio às comunidades criativas locais e a adoção de uma política orientada por dados. Uma política europeia para a música com visão de futuro, baseada nestas linhas de ação, incentivaria o desenvolvimento de estruturas novas e mais amplamente acessíveis, reforçaria as existentes e libertaria todo o potencial do ecossistema musical.

Ecosistemul muzical european

Un cadru conceptual de definire a ecosistemului muzical european pentru a înțelege și a stimula diversitatea, creativitatea și solidaritatea sa, făcându-l competitiv, rezilient și atrăgător

Rezumat

Sectorul muzical european din secolul XXI a ajuns la o răscruce de drumuri. Cererea pentru muzică a atins noi niveluri, cu rezultate economice în principalele domenii de activitate ale sectorului indicând o redresare solidă după pandemia de coronavirus. În același timp, schimbarea tendințelor sociale, culturale și tehnice creează o complexitate tot mai mare, alături de schimbarea dinamicii și interdependențelor din cadrul sectorului.

Percepția că sectorul muzical este din ce în ce mai caracterizat prin complexitatea și interdependențele sale duce la o înțelegere a sectorului mai puțin în termeni de lanțuri valorice liniare tradiționale și mai mult ca un ecosistem muzical. Tendința de a conceptualiza un sector complex ca un ecosistem se observă și în alte sectoare și formează premisa de bază a strategiei industriale a UE.

În acest text, descriem **ecosistemul european muzical ca fiind rețeaua de actori ai sectorului muzical, mediul lor, interdependențele și interacțiunile lor prin producția, distribuția și consumul de muzică, care creează astfel plusvaloare pentru acest sistem în sine cât și pentru sistemele din care acesta face parte.**

În această definiție, actorii variază de la muzicieni la public și factori de decizie, putând fi și de natură digitală, de exemplu algoritmi sau inteligență artificială. Mediul lor este compus din active tangibile, precum locații sau infrastructura digitală, alături de aspecte intangibile, cum ar fi regulile și legislația, convențiile sociale sau ideile politice. Actorii dintr-un ecosistem nu sunt doar interconectați, ci și interdependenți și creează valoare prin impactul pe care îl au asupra altora într-un mod cultural, economic și social.

Sectorul poate fi înțeles ca un ecosistem deosebit de adaptabil și receptiv, capabil să facă față dezvoltărilor generale de criză, cum ar fi schimbările climatice, lipsa forței de muncă sau schimbarea preferințelor consumatorilor, precum și provocărilor specifice sectorului, cum ar fi consolidarea pieței, „platformizarea” și identificarea imperativelor de politici pentru un viitor sustenabil și rezilient.

Ca rezultat al provocărilor, se poate observa, în special în sectorul muzical din Europa, apariția unor noi structuri de ecosistem co-organizate în care participă un număr tot mai mare de jucători mici și mijlocii, bazate pe cooperare, inovație și diversitate, cum ar fi rețele muzicale mai deschise, adică activități muzicale mai deschise în orașe și conferințe și festivaluri muzicale mai deschise. Aceste structuri permit orientarea și colaborarea dincolo de fostele granițe ale sectoarelor și culturilor. Ele creează conceptual deschidere către alte ecosisteme vecine (non-muzicale), cum ar fi sistemul educațional, sistemele de sănătate și bunăstare, influențând chiar și planificarea și dezvoltarea urbană.

Comparativ cu piața muzicală din SUA, Europa este în urmă în ceea ce privește puterea de piață bazată pe investitori, dar cu structurile sale co-organizate existente, ecosistemul muzical european poate fi considerat un contrabalans față de sectorul muzical nord-american sau sectorul muzical asiatic în expansiune rapidă. Pentru ca ecosistemul muzical european să se îmbunătățească, să-și sporească capacitățile economice și reziliența și să permită muzicii să își optimizeze impactul social și cultural, aceste structuri au nevoie de sprijin. Conceptul de sector muzical înțeles ca un ecosistem oferă noi oportunități pentru măsuri de politică și mecanisme de sprijin pentru a-l întări și pentru a-l ajuta să-și mențină avantajul competitiv, inclusiv prin promovarea educației; investiții în scheme pe termen lung; optimizarea efectelor de spillover cu sectoare învecinate; întărirea situației socio-economice a creatorilor individuali, sprijinirea comunităților creative locale și adoptarea unei politici bazate pe date. O politică muzicală europeană vizionară bazată pe aceste linii de acțiune ar încuraja dezvoltarea de noi structuri mai deschise, întărirea celor existente și deblocarea întregului potențial al ecosistemului muzical.

Evropski glasbeni ekosistem

Konceptualna okvirna opredelitev evropskega glasbenega ekosistema za razumevanje in spodbujanje njegove raznolikosti, ustvarjalnosti in solidarnosti, da bi postal konkurenčen, odporen in privlačen

Povzetek

Evropski glasbeni sektor je v 21. stoletju na razpotju. Povpraševanje po glasbi je doseglo novo raven, gospodarski rezultati na glavnih poslovnih področjih sektorja pa so pokazali, da si je po pandemiji korone dobro opomogel. Hkrati se spreminjajo družbeni, kulturni in tehnični trendi, kar povzroča vse večjo kompleksnost ter spreminja dinamiko in soodvisnost znotraj sektorja.

Zaradi zaznave, da sta za glasbeni sektor vse bolj značilni njegova kompleksnost in soodvisnost, je treba sektor razumeti manj skozi tradicionalne linearne verige vrednot in bolj kot glasbeni ekosistem. Trend pojmovanja kompleksnega sektorja kot ekosistema je opazen tudi v drugih sektorjih in je osnovno izhodišče industrijske strategije EU.

V tem besedilu opisujemo **evropski glasbeni ekosistem kot mrežo akterjev v glasbenem sektorju, njihovo okolje, medsebojno odvisnost in interakcije pri produkciji, distribuciji in potrošnji glasbe, tako da se ustvarja vrednost za sam sistem in za sisteme, katerih del je.**

V tej opredelitvi so akterji vsi od glasbenikov do občinstva in oblikovalcev politik, lahko pa so tudi digitalne narave, npr. algoritmi ali umetna inteligenca. Njihovo okolje sestavljajo materialna sredstva, kot so prostori ali digitalna infrastruktura, in nematerialni vidiki, kot so pravila in zakonodaja, družbene konvencije ali politične ideje. Akterji v ekosistemu niso le medsebojno povezani, temveč tudi soodvisni in ustvarjajo vrednost s kulturnim, gospodarskim in družbenim vplivom na druge.

Sektor je mogoče razumeti kot posebej prilagodljiv in odziven ekosistem, ki se je sposoben spopasti s splošnimi kriznimi pojavi, kot so podnebne spremembe, pomanjkanje delovne sile ali spremenjene želje potrošnikov, pa tudi z izzivi, značilnimi za sektor, kot so konsolidacija trga, »platformizacija« in opredelitev političnih zahtev za njegovo trajnostno in odporno prihodnost.

Zaradi teh izzivov se zlasti v evropskem glasbenem sektorju pojavljajo nove soorganizirane ekosistemske strukture v glasbenem sektorju, v katerih sodeluje vse več malih in srednje velikih akterjev in ki temeljijo na sodelovanju, inovacijah in raznolikosti, kot so bolj odprte glasbene mreže, tj. bolj odprte dejavnosti glasbenih mest ter bolj odprte glasbene konference in festivali. Te strukture omogočajo orientacijo in sodelovanje, ki presega nekdanje meje sektorjev in kultur. Konceptualno ustvarjajo odprtost do drugih sosednjih (neglasbenih) ekosistemov, kot so izobraževalni sistem, sistemi zdravja in dobrega počutja ter celo sistemi urbanističnega načrtovanja in razvoja.

Evropa je edinstveno in plodno okolje za tak razvoj. V primerjavi z ameriškim glasbenim trgom Evropa zaostaja v smislu tržne moči, ki jo spodbujajo vlagatelji, vendar je evropski glasbeni ekosistem s svojimi obstoječimi soorganiziranimi strukturami mogoče obravnavati kot protiutež severnoameriškem ali hitro rastočemu azijskemu glasbenemu sektorju. Te strukture potrebujejo podporo, da bi se evropski glasbeni ekosistem izboljšal, povečal svoje gospodarske zmogljivosti in odpornost ter omogočil glasbi, da optimizira svoj družbeni in kulturni vpliv. Koncept glasbenega sektorja, ki ga dojemamo kot ekosistem, ponuja nove možnosti za ukrepe politike in podporne mehanizme, ki bi ga okrepili in mu pomagali obdržati konkurenčno prednost, vključno s spodbujanjem izobraževanja, vlaganjem v dolgoročne programe, optimizacijo učinkov prelivanja s sosednjimi sektorji, krepitvijo socialno-ekonomskega položaja posameznih ustvarjalcev, podpiranjem lokalnih ustvarjalnih skupnosti in sprejetjem politike, ki temelji na podatkih. Evropska glasbena politika, osredotočena na prihodnost, ki bi temeljila na teh usmeritvah, bi spodbudila razvoj novih, bolj odprtih struktur, okrepila obstoječe in sprostila celoten potencial glasbenega ekosistema.

Európsky hudobný ekosystém

Koncepcná rámcová definícia európskeho hudobného ekosystému s cieľom pochopiť a podporiť jeho rozmanitosť, tvorivosť a solidaritu, aby bol konkurencieschopný, odolný a atraktívny.

Zhrnutie

Európsky hudobný sektor sa v 21. storočí ocitol na križovatke. Dopyt po hudbe dosiahol novú úroveň, pričom hospodárske výsledky v hlavných obchodných oblastiach sektora naznačujú solídne oživenie po pandémii koronavírusu. Súčasne zmena spoločenských, kultúrnych a technických trendov vytvára čoraz väčšiu zložitosť spolu s meniacou sa dynamikou a vzájomnými závislosťami v rámci sektora.

Skutočnosť, že hudobný sektor je čoraz viac charakterizovaný svojou zložitosťou a vzájomnými závislosťami, vedie k chápaniu sektora menej z hľadiska jeho tradičných lineárnych hodnotových reťazcov a viac ako hudobného ekosystému. Tendencia chápať komplexný sektor ako ekosystém sa prejavuje aj v iných odvetviach a tvorí základný predpoklad priemyselnej stratégie EÚ.

V tomto texte opisujeme **európsky hudobný ekosystém ako sieť aktérov hudobného sektora, ich prostredia, ich vzájomných závislostí a interakcií prostredníctvom produkcie, distribúcie a spotreby hudby tak, aby sa vytvárala hodnota pre samotný systém a pre systémy, ktorých je súčasťou.**

Podľa tejto definície medzi aktérov patria hudobníci, publikum a tvorcovia politik, no môžu mať aj digitálnu povahu, napr. algoritmy alebo umelá inteligencia. Ich prostredie pozostáva z hmotných aktív, ako sú miesta konania alebo digitálna infraštruktúra, popri nehmotných aspektoch, ako sú pravidlá a právne predpisy, spoločenské konvencie alebo politické myšlienky. Aktéri v rámci ekosystému sú nielen vzájomne prepojení, ale aj vzájomne závislí a vytvárajú hodnotu tým, že ovplyvňujú ostatných kultúrnym, ekonomickým a sociálnym spôsobom.

Odvetvie možno chápať ako mimoriadne adaptívny a citlivý ekosystém, ktorý je schopný vyrovať sa so všeobecným krízovým vývojom, ako je zmena klímy, nedostatok pracovných síl alebo zmenené preferencie spotrebiteľov, ako aj s výzvami špecifickými pre toto odvetvie, ako je konsolidácia trhu, „platformizácia“ a identifikácia politických imperatívov pre jeho udržateľnú a odolnú budúcnosť.

V dôsledku týchto výziev možno najmä v európskom hudobnom sektore pozorovať, že v celom hudobnom sektore vznikajú nové spoluorganizované ekosystémové štruktúry, na ktorých sa podieľa čoraz viac malých a stredných hráčov a ktoré sú založené na spolupráci, inovácii a rozmanitosti, ako sú otvorenejšie hudobné siete, t. j. otvorenejšie aktivity v hudobných mestách a otvorenejšie hudobné konferencie a festivaly. Tieto štruktúry umožňujú orientáciu a spoluprácu za hranicami predchádzajúcich sektorov a kultúr. Koncepcne vytvárajú otvorenosť voči ďalším susediacim (nehudobným) ekosystémom, ako je vzdelávací systém, systém zdravia a duševnej pohody, a dokonca až po systémy mestského plánovania a rozvoja.

Európa poskytuje jedinečnú a úrodnú pôdu pre tento vývoj. Pokiaľ ide o trhovú silu riadenú investormi, Európa zaostáva za americkým hudobným trhom, ale vďaka existujúcim spoluorganizovaným štruktúram možno európsky hudobný ekosystém považovať za protiváhu severoamerického alebo rýchlo rastúceho ázijskeho hudobného sektora. Na to, aby sa európsky hudobný ekosystém zlepšil, aby sa zvýšili jeho hospodárske možnosti a odolnosť a aby hudba mohla optimalizovať svoj sociálny a kultúrny vplyv, potrebujú tieto štruktúry podporu. Koncepcia hudobného sektora chápaného ako ekosystém poskytuje nové možnosti politických opatrení a podporných mechanizmov, ktoré ho posilnia a pomôžu mu udržať si konkurenčnú výhodu, vrátane podpory vzdelávania, investícií do dlhodobých programov, optimalizácie vedľajších účinkov so susednými sektormi, posilnenia sociálno-ekonomickej situácie jednotlivých tvorcov, podpory miestnych tvorivých komunít a prijatia politiky založenej na údajoch. Prozreteľná európska hudobná politika založená na takýchto opatreniach by podporila rozvoj nových, otvorenejších štruktúr, posilnila existujúce štruktúry a odomkla plný potenciál hudobného ekosystému.

Det Europeiska Musikekosystemet

En konceptuell ramverksdefinition av det europeiska musikekosystemet för att förstå och främja dess mångfald, kreativitet och solidaritet och göra det konkurrenskraftigt, motståndskraftigt och attraktivt

Sammanfattning

Den europeiska musiksektorn har under 2000-talet kommit till ett vägskäl. Efterfrågan på musik nådde nya nivåer, och de ekonomiska resultaten inom sektorns viktigaste affärsområden indikerade en solid återhämtning efter coronapandemin. Samtidigt skapar en rad olika sociala, kulturella och tekniska trender en ökad komplexitet, samtidigt som dynamiken och det ömsesidiga beroendet inom sektorn förändras.

Uppfattningen om att musiksektorn i ökande grad karaktäriseras av sin komplexitet och ömsesidiga beroenden resulterar i en förståelse av sektorn i termer av dess traditionella linjära värdekedjor och mer som ett musikekosystem. Trenden att konceptualisera en komplex sektor som ett ekosystem förekommer även inom andra sektorer, och utgör den grundläggande premisen för EU:s industristrategi.

I den här texten beskriver vi det **europeiska musikekosystemet som ett nätverk av aktörer inom musiksektorn, deras miljö, deras ömsesidiga beroenden och interaktioner genom produktionen, distributionen och konsumtionen av musik så att värde skapas för själva systemet och för systemen som det är en del av.**

I denna definition omfattar aktörerna alltifrån musikerna till publiken och policyskaparna, och de kan också vara digitala i sin karaktär, t.ex. algoritmer eller AI. Deras miljö består av materiella tillgångar som lokaler eller digital infrastruktur, bredvid immateriella aspekter som regler och förordningar, sociala konventioner, eller politiska idéer. Aktörerna inom ett ekosystem är inte bara sammankopplade, de är också beroende av varandra och skapar värde genom att påverka andra på ett kulturellt, ekonomiskt och socialt sätt.

Sektorn kan uppfattas som ett särskilt anpassningsbart och responsivt ekosystem som kan handskas med allmänna krisutvecklingar såsom klimatförändringar, brist på arbetskraft, ändrade konsumentpreferenser samt sektorsspecifika utmaningar såsom marknadskonsolidering, "plattformisering" och identifiering av politiska krav för dess hållbara och motståndskraftiga framtid.

Som ett resultat av dessa utmaningar kan man, särskilt inom Europas musiksektor, se att nya samorganiserade ekosystemstrukturer bildas inom hela musiksektorn, där ett växande antal små, och medelstora aktörer, deltar och som är baserade på samarbete, innovation och mångfald, t.ex. mer öppna musiknätverk, dvs. mer öppna musikstadsaktiviteter, och mer öppna musikkonferenser och festivaler. Dessa strukturer möjliggör orientering och kollaboration över tidigare gränser mellan sektorer och kulturer. De skapar konceptuellt öppenhet mot andra närliggande (icke- musik) ekosystem som utbildningssystemet, systemet för hälsa och välbefinnande, och till och med systemen för urban planering och utveckling.

Europa erbjuder ett unikt och fruktbart läge för att ta emot dessa utvecklingar. Jämfört med musikmarknaden i USA ligger Europa efter när det gäller den investeringsdrivna marknadsmakten, men med sina existerande samorganiserade strukturer kan det europeiska musikekosystemet ses som en motvikt till den nordamerikanska, eller den starkt växande, asiatiska musiksektorn. För att det europeiska musikekosystemet ska kunna växa, stärka sin ekonomiska kapacitet och motståndskraft, och göra det möjligt för musiken att optimera sin sociala och kulturella påverkan krävs det att dessa strukturer får ekonomiskt stöd. En musiksektor som uppfattas som ett ekosystem ger nya möjligheter till policyåtgärder och stödmekanismer för att styrka sektorn och hjälpa den att behålla sin konkurrensfördel, bland annat genom att främja utbildning, investera i långsiktiga koncept, optimera spillover-effekter med närliggande sektorer, stärka den socioekonomiska situationen för enskilda upphovspersoner, stödja lokala kreativa samhällen och införa en datadriven policy. En framsynt europeisk musikpolitik som bygger på dessa handlingslinjer, skulle uppmuntra utvecklingen av nya, öppnare strukturer, stärka existerande strukturer och släppa loss musikekosystemets fulla potential